

*JAMHUURIYADDA DIMOQRAADIGA SOOMAALIYA
WASAARADDA WAXBARASHADA IYO BARBAARINTA
XAFIISK MANAAHIJKA*

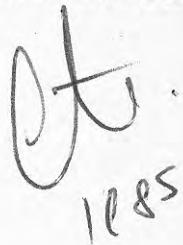
XULKA SHEEKOOYINKA

1978

Qore : Maxamuud Maxamed Cilmi

Muqdisho, 1979

JAMHUURIYADDA DIMOQRAADIGA SOOMAALIYA
WASAARADDA WAXBARASHADA IYO BARBAARINTA
XAFIISK MANAAHIJKA

1985

XULKA

SHEEKOOYINKA

1978

Qore : Maxamuud Maxamed Cilmi

Mugdisho, 1979

UGAADHSADIHII SAAXIRKA AHAA

Beri aad iyo aad u fog, waxa jirey Tuulo yar oo la odhan jirey Ugaanley oo dhammaan dadka ku nooli ahaayeen ugaadhsato aan wax xoolo ah lahayn. Gu' iyo Jijilaal, Deyr iyo Xagaagaba, maciishadda dadkaasi waxay ku xidhnayd ugaadhsiga Xayawaanka nooc kastaba ha ahaadee. Libaax, Maroodi, Garanuug; Wiyil; Deero; Tibtaag; Shabeel; Sagaaro; Goroyo; iwm. Waxaanay dadkaasi dhar iyo kababa ka dhigan jireen saahama ay kala baxaan Xayawaannada ay ugaadhsadaan. Qays weiba wuxuu goonidiisa u lahaa cooshad yar oo ka samaysan sarab, xididdo iyo dhoobo laysku dhafay, korkana saamo laga saaray.

Tuuladaas waxa ugu caansanaa Ugaadhsade khabiir ahaa oo la odhan jirey **OGLE**. Aabbihii iyo awoowyaaalkiiba waxay iyaguna ahaayeen rag, ugaadhsato ah oo aad loogu yihiin xirfadda ugaadhsiga, sidaas awgeed, ayuu Ooglena noqday ugaadhsade khabiir ah oo geesinnimo, sabir, xeelado iyo saamiwanaagba lahaa. Wuxuu aad u jeclaa agoonta saboolka ah iyo kuwa da'da ah ee aan ugaadhsan karirn. Waxaanu had iyo jeer u fidin jirey taageero iyo mucaawimo.

Waxay ugaadhsadayaasha kale isu-raaci jireen koox-koox, hase yeeshii. Oogle kelidii ayuu ugaadhsa tegi jirey, oo halka ugaadhsade kastaa hilibka uga keeni jirey reerkkiisa iyo xigtadiisa oo qudha wuxuu Oogle hilibka uu keeno u qaybin jirey dadka jilicsan (agoonta, da'da, iwm). Wuxuu ahaa nin dhiirran oo hadduu ku soo baxo Libaax ama Maroodi si geesin-nimo leh ayuu u qaabili jirey oo weligii faro madhnaan kuma iman jirin Tuulada. Sidaas daraadeed. Marka dadka Tuuladu arko isagoo soo soedaba, way ka hor tegi jireen iyagoo faraxsan oo qof waliba rabo in uu qayb baruur leh ka helo hilibka uu sido. Markaasuu dadka hor dhigi jirey waxa uu sido oo dhan, **isagoo isla markaas bidix iyo midig ugu qaybin jirey.** Wixii

hibil ah ee soo hadhana wuxuu u geyn jrey reerkiisa iyo eheeliisa, markaasay cuni jireen oo Ilaah xamdi ugu celin jireen nimcadiisa iyo fadligiisa.

Sidaas daraadeed, ayuu dadku giddigiis u jeclaadeen Oogle oo ay u ixtiraami jireen, una weynayn jireen aabbahood oo kale. Laakiines, waxa jirey ugaadhsadayaal aan jeclayn Oogle oo xaasidi jirey oo iyagu damci jirey ina baabi'yaan magaciisa, kuna diri jirey dadka oo dhihi jirey, Oogle nin rag ah maaha». Ugaadhsadayaasha ugu xaasidnimada badnaa oo ugu darraa waxa ka mid ahaa Cawaale Jadhooon iyo Warsame Bagaf oo iya gu ahaa duqeyda waaweyn ee Tuulada, kana haqay inuu madaxnimada ka qaado.

Cawaale Jadhooon wuxuu rabey inuu noqdo ninka ugu fiican ugaadhsadayaasha oo dhan, hase yeeshay Ugaadhasayaashu aad bay u nebcaayeen oo shakhsiyaddiisa iyo fikraddiisaba la. ma ay dhici jirin, waayo wuxuu ahaa kibraani qab-weyn oo wuxuu arkaba la jeclaa naftiisa, cid kalena aan danayn jirin Dadka Tuuladuna ma jeclayn Cawaale waayo wuxuu ahaa bakhayl shexaad badan, naf jeclaa, oo aan qofna ka rogin jiilka dub naxariis ahna lahayn.

Warsame Bagafna wuxuu ahaa xaasid urka timo ku leh oo wixii wanaagsan ka ba'a, cidna guul iyo magac toona la rabin. Cadho aaya buuxin jirtey marka uu arko dadka Tuulada oo Oogle hareero tuban, lana dhacsan raxmaddiisa, haybaddiisa iyo codkiisa naxariista leh, kana dhegeysanayaa haasaawa-hiisa iyo muurtidiisa iyo sheekoo yinkiisa la yaabka lahaa.

Hase yeeshay, Oogle kuma hamiyi jirin kanaa ku jecel ama kanaa ku neceb ee wuxuu had iyo jeer ku werweri jirey shaqadiisa iyo waajibka ka saaran reerkiisa iyo dadka jilicsan ee Tuulada.

Maalin maalmaha ka mid ah, ayuu sidii caadada u ahayd

Oogle u baxay ugaadhsa, wuxuuna qaataay huudhiisii iyo ga-booyihiisii leebabka. Inta uusan ka fogaan Tuuladii ayaa wuxuu ku soo baxay raxan libaaxyo ah oo meel kayn ah geed hoostii fadhfadhiya. Markaasuu Oogle weeraray Libaaxyadii oo dhowr ka dilay, kuwii kalena carareen. Isagoo ku mash-quulsan qalistii kuwii uu laayey, ayaa gadaal waxa kaga yimid GOOL, taasoo ku soo booday oo dusha kaga habsatay Oogle oo sii foorara. Wuxaanay qaniinyo qabsatay garabka oo miciyihii isagageysay. Inkastoo la gaaday Oogle wuu geesinnimo diriray oo middi uu gacanta ku haystay ayuu callosha ka geliyey, laakiinse, nasiibdarro markii uu mar ku dhuftay ayey dhulka uga dhacday, markaasay asaga iyo gooshii isku soo mudhuxsadeen oo foodda is gesheen. Makiiba cunaha ayuu haleelay oo halkii buu ku dilay gooshii. Hase ahaatee, nabarro halis ah ayaa gaadhay Oogle, si xunna wuu u dhiigbaxay, markaasay quwaddiisii aad u yaraatay, muddayar ka bacdina dhulka ayuu ku dhacay isagoo miyir la', da-beetana halkaas ayuu ku geeriyyoday.

Markii Oogle ku soo noqon waayey Tuuladii illaa casarkii ayaa la gartay in waxyeello gaadhey, markaasay rag saaxiibadiis ihi baadigoobeen, waxaanay heleen meydkiiisii iyo raqdii shan libaax oo barbar yiil. Markii la soo qaaday meydkii ee Tuuladii la keenay, ayaa dadkii oo dhani ka dul baroorteen. Illaa intii laga aasayeyna dad badan ayaan laba indhood isu keenin. Runtii, si aad ah ayaa looga tiiraanyooday dhimashadaas Oogle; waana la illaawi kari waayey ragannimadiisii, Geesinnimadiisii, naxariistiisii iyo qalbigiisii kalgacalyka badnaa. Hase ahaatee, geeridaas Oogle waxay farxad iyo damaashaad u ahayd Cawaale Jadhooon iyo Warsame Bagaf oo iyagu ugu shukri naqay Ilaaha ka dilay Oogle.

Oogle wuxuu lahaa inan yar oo la odhan jirey Cumar. Cumar wuxuu ahaa geesi fahmo badnaa oo sidii aabihii oo kale u raxmad badnaa, una naxariisan jirey dadka jilicsan ee

aan waxba tahli karin. Inkartoo uu ahaa inan yar oon qaangaadhin, haddana wuxuu ahaa nin la socday nolosha Aabbihi, waayo wuxuu dhegeysan jirey marka aabbihii ka sheekay. nayo safaradiisii ugaadhsiga qaar ka mid ah iyo wixii uu dhibootooyin kala kuulmay ugaadhsii Libaax, Wiyil ama Maroodi. Sheekooinkaasi waxay yarka qalbigiisa gelin jireen quwad geesinnimo iyo calool-adayg. Waxaaba jirtey in marka uu Cumar la ciyaarayo ciyaalka la filka ah wuxuu jeclaa inay had iyo jeer ku matalaan ciyaartooda ugaadhsade iyo Libaax. Waxaana jirey in uu aabbihii ku idhan jirey «aan ku raaco aabbe oo aan kula ugaadhsi tago»; markaasuu isagoo qoslaaya aabbihii ugu jawaabi jirey, «Sug, aabbe illaa intaa aad weynaa-neysyo ee aad ka adkaanayso dhibka ugaadhsiga».

Hase ahaatee, wuxuu aabbihii dhintay isaga oon korin oo weli ah inan yar oo xitaa aan ahayn nin muruqiisa ku xoog. san kara, masaariifta naftiisana kula soo bixi kara.

Muddo ka bacdi, ayuu wakhtigu aad iyo aad ugu xumaa-day Cumar iyo hooyadii iyo masaakiintii Tuuladaba oo waxa ay waayeen cid u miciinta oo wax siisa haba yaraatee. Markaasaa dadkii Tuulada oo dhani dareemeen in ay dhimashadii Oogle ahayd masiibo iyo khasaare weyn oo soo gaadhay Tuulada. Sidii ay ayaanba ayaanta ka dambeysa cundadu u soo yaraaneysay ayey gaadHay heer ay dadka badidiisii ka baqay inay gaajo u le'daan. Hammi iyo qammi ayaa ku habsaday dadkii Tuulada oo wax ay suubiyaanna way garan waayeen. Aakhirkina waxay gaadHay xaaladdii Tuuladu heer ay ma caluulaan oo ay xitaa qado waayaan.

Sidaas daraadeed, ayey duqeydii Tuuladu shir dhibaata-das lagu falanqeeyo abaabuleen oo dadkii oo dhani isugu soo baxay meel fagaare ah, iyada oon qofna ka maqnayn: *rag* iyo Cumar, Odayaal iyo carruur. wiilkii Cumar ayaa isna ka soo qaybgalay shirkaas, wuxuuna kelgii fadhiistay meel

ahayd darafkii dadka, isaga oo ka fekeraayey xaaladda hoo-yadiisa miskiinadda ah iyo ta dadka kale ee tabaaleysan.

Shirkii ayaa la furay, waxaana la qaadaa-dhigay sidii xal loogu heli lahaa meshkeladda unto la'aanta ee soo foodsaaraysay dadka ku nool tuulada. Waxa kaloo la soo hadal qaaday sidii quud caawimo ah loogu fidin lahaa dadka jilicsan ee Tuulada, markaasaa la yaboohiyey ugaadhsadayaal xooggoo-da ugu tabaruca dadka masaakiinta ah ee aan itaalka lahayn, waana la waayey nin keliya oo naftii-hure noqda. Markaasaa la xusuustay marxuumkii Oogle oo dadkii oo dhani aad u dareemay maqnaashahiisii. Odey Shiikh ah oo ka mid ahaa dadka ugu da'da weynaa Tuulada ayaa sare kacay oo yidhi, Ilalahay haw naxariisto Oogle; Haddii uu noolaan lahaa dhibaatadani ma timaadeen.,

Mar alla markii uu Cumar maqlay magaci aabbihii ayey indhihiis isrogeen oo uu ooyey, markaasuu Shiikhii halacsaday oo u yimid. Madaxa ayuu ka salaaxay oo gacanta soo qabtay, soona kaxeeyey oo dhex joojay shirkii oo yidhi, Kani waa ina Oogle; haddaba ku xusuusta aabbihiiisii geesiga ahaa oo ku taamiro qaata sidii uu wax ugu qaban jirey masaakiinta iyo dadka jilicsan;

Dabeeto Cawaale Jadhoon oo cadhaysan baa qayliyey oo yidhi, waar, maxaa Oogle meesha keenay? waxa la yidhi Nin Dhintay Kabahiisa Ayaa Dhaama. waxaynnu halkan isugu soo ururnay inaynnu ka munaaqashoono sidii qado loogu heli lahaa dadka yaaban ee Tuuladan kuulnool. Hadal uun looma baahna ee ninkii ra'yi hayaa ha keeno oo ha la dhegeysto.

Markaasuu Shiikhii yidhi, Ma ina qabsan lahayd dhibtanii haddii uusan dhiman Oogle? Waar horta, Cawaalow, meeday raganimadaad iyo geesinnimadaad sheeganaysaa? Cawaale ayaa ku jawaabay, Oo ma dafiraysaa geesinnimaday.

da? Kumaad tahay, Shiikhow? Waa kuma Oogle? Oogle iska daayoo ma haysaa raganimo?

Markaassay koox dhallinyaro ah oo cadhaysani wejiga ka-ga qayliyeen Cawaale Jadhoon oo yidhaahdeen, Haddii aad ahaan lahayd geesi deeqli ah oo gacan furan sidii Oogle oo kale, hilibka ayaad masaakiinta wax ka siin lahayd, cajuusyow?, Halkaas buu Cawaale kala dhaqaaqay cadho iyo ciil, waxaanu ku sigtay inuu dagaalo.

dabeeto waxaa istaagay Cumar yare oo si degan u yidhi, Halkan waxaynu isugu soo ururnay in aan gorfayno sidiif cun-to loogu heli lahaa dadka. Maadaama ruuxna u soo banbixi waayey inuu kafaallo qaato dadka liita, waxaan rejeynayaa in aan galoo kaalintii aabbahay oo aan u soo ugaadhi, dadka Tuuladada ee jilicsan, si aan loo dareemin dhimashadii Oogle. Waxaan idin sheegayaa in uusan dhiman Oogle.

Dadkiibaa u qushuucay hadalkii Cumar oo sacab u garaacay, hase ahaatee, Cawaale Jadhoon oo qoslaaya ayaa si xaqiraad ah ugu celceliyey, Haa, Haa, Oogle ma dhiman..., Ka baadi ayaa dadkii meeshii ka dareeray iyaga oon dhibaatadii laysugu soo ururay aan wax xal ah u helin ama wax go'aan ah ka gaadhin.

Jiilaalkii ayaa dhammaaday, waxaana bilowday Gugii. Roobkii ayaa da'ay, waxaanay xareedu mulacyeysay meel kasta. Dhirtii baa caleentu goosheesay, dhulkiina waxa qariyey dooggii. Markaasuu Xayawaankii dhalay oo tarmay oo meel walba banqay noqday. Xilligii ugaadhsiga ayaa bilaabmay, markaasuu ugaadhsade kastaa isu diyaariyey ugaadhsit. Cumar Ooglena wuu is diyaariyey. Waxaanay noqotay Kumaa Laga Tegey ee Tukuhu Fagay.

Waxay ugaadhsatadii bilaabeen ambabaxii uu nin waliba

u ambabaxaayey ugaadhsiga; waxaana nin walba u hub ahaa Fallaadho iyo Middiyo mirdhay oo ay isticmaali jireen aabba-yaalkood. Markii la arkay Cumar oo u baxaaya ugaadhsiga, ayey rag dooneen inay ka joojiyaan inanka yar khatarta ugaadhsiga, ha se yeeshie, wuu diiday, wuxuuna uga jawaabay si leh kalsooni iyo calool adayg oo yidhi, Waxaan, Jaallayaal, doonayaa inaan guto waajibka iga saaran reerkayaga iyo dadka jilicsan ee Tuuladan. Waxaan kaloo doonayaa inaan saaxiibada iyo cadowga Oogleba tuso in uusan dhiman Oogle.

Haddaba waxa timid maalintii weyneyd ee uu Cumar u ambabaxay ugaadhsigii u horreeyey, isagoo wata qalabkii ugaadhsiga ee aablihii uga dhintay. Hawadu maalintaas aad ayey u fiicnayd, cirkuna daruuro ma lahayn, wax dabayl ihina ma dhacayn. Laakiinse, hawadu sidaas kuma ay joggin ee muddo yar dabadeed Biyo ayaa is-qabsaday cirkii iyo dhulkii, dabayollo lixaad leh oo duufaan ihina waxay qalabaa geddiyeen arligii oo dhan. Roobkaas iyo dabayshaas is wataa ma joogsan illaa duhurkii laga adimay. Galabtii, dhamaan ugaadhsadayaashii way soo wada noqdeen Cumar mooyaane. Markaasuu maqnaashahiisii dheeraa welwel iyo walaac geliyey "Hooyadiis, waxaanay moodday in ay dhibaato gaadhay. Sheydaan baa qalbigeeda la xanshaashaqay oo ugu sheekheyey «Cumar waa dhintay». Dabeeto way ooyday oo jaarkii oo dhani iyaguna isu soo baxeen oo la baroorteen, iyagoo markaas rumeysan inuu dhintay. Aad bay Cumar hooyadii iyo dadkiiba uga uurkutaalloodeen, ugana murugodeen geeridaas naxdinta leh ee ku timid. Madaxyada ayey kolba gees u ruxeen, iyagoo muraaro dillaacsan. Markii Cawaale Jadhoon arkay dadkii oo wada irdhaysan ayuu si dhee-dheel ah u yidhi, Alla wuxuu ahay axmaq yar oo aan aabbihii dhiman oo hilib u soo sidey masaakiinta Tuulada. Haddase wuu dhintay Cumar sidii aabbihii u dhintay; mana jiro hilib la soo sidaana.»

Haddaba, markii qorraxdu baalka sii dhigeysay ayaa wa-

xa la arkay bidhaan meel aad u fogeyd soo socota. Markii hore cidina way kasi weydey waxaasi wuxuu ah, hase yeeshee, markii uu soo dhowaaday aaya la arkay inuu Cumar yahay. Markaasaa dadkii oo dhani ka hortageen iyagoo si farxad leh ugu dhawaaqaayey: Alla waa Cumar... waa Cumar.... Cumar baa yimid

Aayar buu tallaabsanaayey waayo wuxu sidey Gunburi weynaaday oo baruurtiisii lala yaabay. Markiiba dadkii buu hilibkii u qaybiyey, wax yar oo ka soo badhayna wuxuu u geeyey hooyadii oo iyadu Ilaah ugu xamdi naqday nabadgelyadiisii.

Guul weyn bey Cumar u noqotay markii uu Tuuladii hilib ka soo dhergeyey habeenkaas. Markii hore waxa la moodaayey in uu dhintay ooy dileen dabaylihi iyo roobkii ama Bahalo, hase yeeshee, markii uu yimid isagoo ku raran hilib waxa dadkii oo dhan galay yididilo iyo Cumar jacayl. Isla markaasna xaasidkii iyo cadowgiiba iyaguna way kordheen, ha ugu darraado Cawaale Jadhoon e, oo asagu yidhi hilibka uu keenay Cumar wuxuu ahhaa bakhti uu ayda ka helay, isagoo isla markaas ku andicoonaya in uusan Cumar waxba ugaadhsan karin.

Hase ahaatee, dadkii Tuulada ee cunay hilibkaasi waxay beeneeyeen dacaayaddaas oo waxa ay sheegeen inuu hilibkaasi lahaa dhadhan iyo damcad daray ah oo aan laga goyn wax bakhtiya.

Si uu u tirtiro dacaayaddaas laga faafiyey ayuu Cumar dad badan isugu yeedhay oo soo tusay meeshii uku so gawracay Gunburiga, halkasoo ay ka caddaatay inuu run sheegaayo oo aanay waxba ka jirin sumcadda xun ee laga sheegay.

Markaas ka baedi ayuu dadkii oo dhani arkeen geesinuu-

mada Cumar iyo xirfaddiisa ugaadhsiga, markaasaa loo jec-laaday sidii ay aabbihii u jeelaan jireen.

Intii aan wakhti dheerba ka soo wareegin Cumar wuxuu u baxay gabraartiisii labaad. Markaanna si aad ah ayuu ugu guuleystay oo wuxuu soo dilay wiyl ka buuran oo ka weyn marroodi. Wuu soo qaaday oo dadkii Tuulada u keenay, una qaybiyey sidii markii hore oo kale.

Haddana mar saddexaad ayuu Cumar ugaadhsu u baxay oo markan wuxuu wada dilay Biciid iyo Garanuug, waxaanu hilibkii u qaybiyey sidii caadada u ahayd. Aad buu dadkii ula yaabay sababta oo ah ma jirin ugaadhsade qudha oo keenay hilibka uu keenay Cumar.

Wuxuu Cumar u ugaadhsu tegi jirey keli ahaan oo qof qudha oo ugaadhsadaayaasha ka mid ah lama saaxiibin. Marka uu ugaadhsiga u baxaba wuxuu soo noqon jirey isagoo wax sida, wuxuuna kala siin jirey dadka. Sidaas ayuu dadkii ku jeelaaday Cumar oo magaciisii cirkaas maray oo loo aqoonsaday inuu yahay ugaadhsade geesi ah.

Sidii aabbihii oo kale wuxuu Cumar u roonaa dadka jilisan ee saboolka ah ee aan ugaadhsu tahli karin, wuxuuna siin jirey Hiib ay ka dhergaan iyo saamo ay dhar iyo kabo iyo golbal ka dhigtaan, sidaas daraadeed, ayuu kalsooni iyo magacba ku yeeshay dadka dhexdiisii.

Markii ay arkeen dadkii oo daba-raxleynaaya inanka yar ee Cumar, ayey cadho, xun iyo xaasidnimo ka buuxsantay Cawaale Jadhoon iyo Warsame Bagaf, markaasey dameen inay daberaan shirqool ay ku khaarajaan Cumar. Waxay iyagu mar walba ka baqi jireen in nin wax garad ihi madaxa la soo kaco, kaasoo munaafaqnimadooda kashifa oo dabeeto madaxnimada ka qaada.

Ayaantii dambe ayuu Cawaale Jadhoon dhegta ugu riday Warsame Bagaf, Warsamow, shaki kuma jiro inuu inankan yari (Cumar) yaha, Saaxir, waayo sidee bay caqliga u geley-saa in inan yar oo aynigiisa oo kale ihi uu u ugaadhsado xayaanka waaweyn haddii aaney caawinahayn Jinniyo? Adiga oo ah odehygii Tuulada, sidee baad ugu oggolaanaysaa inuu Saaxirkaasi ku noolaado Tuulada oo quluubta dadkaaga uga xado, una duufsado isagoo isticmaalaya Jinniyadiisa?

Warsame Bagaf oo hoosta ka yara faraxsan ayaa yidhi, Oo Cawaalow ma waxaad leedahay u ictiqaad in uu yahay Saaxir?,

Cawaale Jadhoon baa ugu jawaabay, Haa, Warsamow, oo waaba arrin aan shaki ku jirin. Wuxaan ka baqayaa in sixir-kiisu inoo keeno belaayo iyo hoog. Haddaba, inta goori goor tahay aan dadka Tuulada uga digno cunista hilibka uu sito oo aan u sheegno in uu yahay Saaxir. Midda kale aynnu Maxkamad soo taagno oo halkas dadka ugu caddeyno jinniyadda iyo Shayaadiinta uu ku adeego.

Markaasuu Warsame Bagaf yidhi, isagoo uurka ka badhba-dhaadhaaya, Waad talisay, Cawaalow, waanan ku camalfali doonaa;

Haddaba maadaama dadka Soomaaliyeed ee hore ay ahaa-yeen dad islaam ah oo diinta aad u jecel, waxay ictiraafsanaa-yeen in uu sixirku yahay kufri iyo dembi weyn iyo camal sha-yadaan. Ruuxii lagu tuhmana waa la takoori jirey, kii lagu caddeeyana waa la gubi jirey isagoo nool. Sidaas dar-teed, markii Warsame Bagaf oo ahaa duqa Tuulada dadkii shiriyeey oo uu ku nuuxnuuxsaday inuu Cumar yahay Saaxir, ayaa dadkii oo dhan shaki galay oo iska daayeen hilibkii Cumar iyo la socodkiisii, la fadhiisigiisii iyo la sheekeysigiisii.

Dabeeto maalintii xigtay ayuu Wasame Bagaf Maxkamad. dii Tuulada uga yeedhay Cumar si uu uga doodo tuhunka ah inuu ku shaqaysto Jinniyo iyo Shayaadiin.

Maalintii Maxkamadda, dadkii Tuulada cidi kama hadhin oo waxay dhammaantood u sco urureen in ay goobjoc-ka ahaadaan dacwadda lagu soo oogay Cumar. — Run ahaantii, intii aaney Maxkamaddii bilaabminba, dadka badankiisu waxay shakiyeen markii ay egaadeen inuu Cawaale Jadhoon yahay ninka soo abaabulay dacwadda.

Ka dib markii ay Maxkamaddu bilaabmatay ayuu Cawaale Jadhoon istaagay oo sheegay inuu Cumar yahay Saaxir, waxaaru Cumar weydiistay in uu qirto dembigeesa si Ilaa-hay uga khafiifiyo ciqaabtiisa. Markaasuu Cumar oo ilko-caddaynayaa sare joogsaday oo yidhi: Sidee baad Jaalle iigu tuhuntay dembigan foosha xun adiga oo i yaqaan, aabbahay-na yaqaan, maxayse yihiin calaamadaha sixirka ah ee aad iigu aragtay?

Markaasuu Cawaale Jadhoon yidhi, Wuxaad tahay inan yar oo dhuuban oo aan itaalba lahayn. Haddaba xaggaad ka keentay ugaadha faraha badan ee ay kari waayeen ugaadhsa-de kasta oo geesi ihi, haddii aaney Jinniyo ku caawinahayn oo aaney kuu soo xamaalayn hilibka xaaraanta ah?

Markaasuu Cumar oo dheeldheelayaa yidhi, Waar dad-yohow miyeydaan, arag hilib wanaagsan, miyuuse jiraa qof qudha oo arkay hilib xaaraan ah? Adiguba, Cawaalow, waa taad hilibkaygii ka hirqanaysayey e' miyey xitaa calooshu ku-gu xanuuntay?

Markii ay maqleen hadalkii Cumar ayaa dadkii qosol u dhacay, markaasay khajilaad indhuuhu casaadeen Cawaale Jadhoon oo yidhi, Waar arkaa oo waad dafiraysaa denibigaaga,

Cumarow, wannu aqaañ kaagaas oo kale sida loo abaalma-riyo.

Markaasuu Cumar qoslay oo si deggan u yidhi, Ma ii shee-gi kartaa. Cawaalow xitaa qof qudha oo ku dhintay hilibkay-gaas? amase qof keliya oo ku dhiman gaadhey hilibka uu keenay Cumar:

Dakii baa mar qudha qosol iyo qaylo isku daray oo uu oggolaan waayey Cawaale Jadhoon inuu jawaabo. Markaasuu Cawaale ka baxay fadhibii Maxkamadda isagoo caytamaaya oo cadho ay indhuhu sidii dhuxul dab ah u casaa-deen. Markii uu dejin kari waayey buuqii iyo qayladii dadka ayaa Warsame Bagusna ku dhawaaqay in Maxkamadda dib loo dhigay illaa iyo maalin kale.

Waab u dhowaa gurigiisa ayuu Cawaale Jadhoon la fadiistay laba ugaadhsade iyagoo gorfaynaya sidii ay mar labaad ugu caddayn lahaayeen inuu Cumar saaxir yahay oo ay markaas uga takhalusi lahaayeen gebigiisaba. Cawaale Jadhoon baa yidhi "Waad maqleyseen maanta wuxuu Cumar ku hadlay markii maxkamaddu socotey. Runtii ma muuqato si aynnu u odhan karno waa saaxir ilaa aynnu inankaas u kuurgalno oo u kashifno sirtiisa. Haddaba, marka uu baxu ugaadhs berrito, dabagala oo ka feejignaadaa inuu idin arko. Indhihiinna ku soo arka sida uu Cumar ugu shaqaysto sixir-kiisa, Jinniyada iyo Shayaadiinta. Marka aad soo xaqijisaan tuhunkaas, waxaydin Maxkamadda horteeda ka caddayn doontaan wixii aad soo aragteen; waxaana hubaaf ah in si sahal ah Cumar iøogu dili doono meel macshar ah.

Sidii caadada u ahayd, markii uu Cumar goonidiisii u ugaadhs tegey ayey dabagaleen labadii ugaadhsade. Waxa ay daba-dhuumaaleystaanba markii dambe ayuu Cumar meel istaa-gay oo ay arkeen isagoo baadhbaadhaya gaboyihisii, isla

markiiba waxay arkeen Aar aan maroobi waxba ka yarayn oo ku soo aadan Cuñmar. Mar allaale markii ay indhaha ka qaa-deen Aarkaas ayey labadii ugaadhsade baqdin wadnayaashu fugfugleeyeen waayo weligood hore u may arag libaax intaas le'eg; waxaañney la tacajabeen dhiiranaanta Cumar oo asagu aan waxba iskaga tirinahayn bahalkaas weyn.

Wuxuu yaabkoodii sii kordhay niarkii ay arkeen Cumar oo u dhowaanaya bahalkii isaga oon baqdini ku jirin. Markii uu u jirey dhowr tallaabana, wuxuu u tuurey wax u ekaa kubad, markaasuu libaaxii ku soo booday oo wixii cunay. Had-dana mar labaad ayuu u tuuray mid kale oo Cumar yeelay sidii wax cararaaya. Taasna wuu cunay oo ka daba tay-yidhi, dabeetana mid saddexaad ayuu u tuuray. Sidii uu kolba ku-bad ugu tuuraayey ayuu libaaxii markii dambe dhulka u dha-cay oo galgashay. Isagoo weli rafanaaya ayaa Cumar halkii ku gawracay Libaaxii.

Labadii ugaadhsade oo intaa oo dhan daawanaayeyna fajac ayey gacmaha dhabanada saareen oo rumaysan waayeen waxa ay arkeen. Markaasuu midi saaxiibkiisii kale ku yidhi, Waar ma arkaysey? Cumar wuu sixray libaaxii oo wuxuu ka dhigay wax nasakhan oo dabagala. Waxaa buu ula ciyaara-yeey sidii daayeerku ula ciyaaro daayeeradiisa; Markaasuu kit kalena yidhi, Waar fiiri... waa yaab... Markaasay wada eegeen oo arkeen Cumar oo middi gacanta ku haysta oo qalaya Li-jaaxii.

Iyagoo rumaysan inuu Cumar Saaxir yahay, ayey labadii ugaadhsade cagta soo tiiriyeen oo yimaadeen cooshaddii Cawaale Jadhoon. Ka dib markii ay uga warraameen wixii ay soo arkeen, ayuu Cawaale Jadhoon yidhi, Waar dhegeysta, markii ugu horreysey ee uu ugaadhs tegay ayaan inankaas ka shakiyey waayo waxaan la yaabay sida inanka yar ee car-ruurta ihi ee aan xooggaba lahaynin uu soo dilay xayawaanno

Waaweyn haddii aysan musaacido siinahayn sixir iyo shayaadiini; Maantaba waa idinkaas indhihiina ku soo arkay wixil aan hore u sheegay. Imniinkana Maxkamadda ayaad ka sheegi doontaan wixii aad soo aragteen, ka dibna jasaalgiisa ayaa Cumar la marin doonaa oo waa la gabi doonaa asaga iyo sharkiisaba.

Mar alla markii Cawaale hadalkii u dhammeeyey labadil nin ayuu Cumar yimid Tuuladii isaga oo sida hilibkii, markaasay masaakiintii ku soo xoomeen iyadoo qof waliba rabay qaybtiiisa. Hase yeeshce isagoo Cumar hilibkii u qaybinaaya dadkii ayaa waxa u yimid Cawaale Jadhoon iyo Warsame Bagaf oo ay la socdaan labadii ugaadhsade. Markaasuu Warsame Bagaf sare u qayliyey oo ku yidhi dadkii. Qofna yuu cuunin hilibka xaaraanta ah waayo waxa noo caddaatay inuu Cumar saaxir yahay, waxaana imminkan la diyaarinaya Maxkamaddii lagu qaadi lahaa dembigiisa.

Laakiinst Cumar isagoo dan ka gelin go'aankaas Warsame Bagaf aayuu iska waday qaybintii hilibka; wixii soo haddayna wuxuu u qaaday gurigii hooyadii, halkaasoo uu fadhiistay intii qadadu u bislaaneysey. Wax yar markii uu fadhiiyey ayaa waxa u yimid nin loo soo diray oo u sheegay in Cumar Maxkamadda si degdeg ah looga rabo. Dabeeto Cumar baa ku yidhi ninkii, Jaalle, ku noqo Warsame Bagaf oo u sheeg in aan hadda tabcaansanahay oo gaajo i hayso oo aan iman dcono Maxkamadda marka aan wax soo cuno ee aan hal cabbaar ah soo nasto.

Markaasuu ninkii ka tegey Cumar oo haddana mar labaad ku soo laabtay isagoo jawaab ka sida Warsame Bagaf, taasoo ahayd in Cumar isagoo nasan uu si degdeg ah u yimaado Maxkamadda horteeda. Dabeeto Cumar baa ku yidhi ninkii, haddii la rabo in Maxkamadda dhakhso loo dhammeeyo, ha la iigu yimaado gurigayga, ha lana soo kaxeeyo wixii dad

la rabo. Alxamdu lilaah, waa waasac gurigaygu oo ku filan Maxkamad e'.

Markii hadalkaas Cumar loo sheegay ayey Cawaale Jadhoom iyo Warsame Bagafba cadho ishayn kari waayeen oo isusoo raaceen cooshaddii Cumar. Iyagoo dadkii Tuulada daba guuraayo ayey u yimaadeen Cumar oo markaas loo soo dhigay qadadii. Isagoo farahiisa ku fiiqaaya cuntadii hortiil ayuu Cumar yidhi, ku dhowaada Jaallayaal hilibkan xaaraanta ah.

Markaasuu Cawaale Jadhoom ugu jawaabay, Cumarow ma kaftamaynno imminka. Hilibka aad sheegaysana adiga ayaa cunaya haddii uu xaaraan yahay iyo haddii uu xalaal yahayba. Wuxaanse kuu sheegayaa in aanad dib dambe dadkan Tuulada ugu khiyaamayn doonin cuntada xaaraanta ah. Midda kale maanta, kuu suurogelin maayaan sixirkaagu iyo snayaadiintu inaad ka baxsato cadhada Ilahay iyo ciqaabta dembiga aad gashay.

Cumar baa inta uu hudhmo hilib ah afka ku riday si aegan u yidhi, Oo muxuu yahay dembigu, Cawaalow?

Cawaale ayaa yidhi, Miyaad weli dafirsan tahay inaad saaxir tahay oo ku shaqaysato Jinniyo iyo Shayaadiin kuu soo ugaadha?

Cumar baa ugu jawaabay, Miyaad Cawaalow shaqo aan aniga iyo ugaadhsigayga ahayn weydey? Haddii aad sidaas nin rag ah u tahay i beddel oo kafaalo qaado masaakiinta Tuulada. Midda kale, haddii aanad ahayn bakhayl xaasid ah maaad daaka wax uga siin weydey hilibka iyo nimcada taalia gurigaaga?

Cawaale ayaa asna ugu jawaabay, Anigu waan siiyaa dadka

wixii aan u tahli karo, laakiinse kuma shaqaysto sixir iyo shayaadiin iyo wax Ilaahay nacay.

Markaasaanu Cumar ka jawaabin hadalkaas Cawaale Jadhoon oo wuxuu iska cunay hilibkiisii, dabeeto Warsame Bagaf ayaa cadhooday oo ku qayliyey, Cumarow, maxaad noogu jawaabi la'dahay? Wuxaan kuugu nimid in aanuu wax ku su'aalno, kaana dhegeysanno waxaad ka tidhaahdid ee waa sidee.

Cumar baa yidhi, Oo maxaad i su'aashay ee aanan kaaga Jawaabin?

Warsamaa yidhi, Wuxaan ku weydiinaynaa inaad nooga warrantid sidii aad u ugaadhsatay libaaxii...

Cumar baa qoslay oo yidhi, Wuxaan ku leeyahay taasi waa xeelad sir ah, saaxiibow, ee wax kale ha haysaa.

Warsamaa yidhi, Ma waxa weeye xeelad sir oo ay caawi-nayaan sixir iyo shayaadiin?.

Cumar oo waslad gacmaha ku haysta ayaa ku jawaabay, Haddii aan ku shaqaysto sixir iyo Shayaadiin, hilibku dhadhan iyo dhamcad toona ma lahaadeen, sidaasna afkayga uguma macaanaadeen.

Warsamaa yidhi, Waxaa kuu khayr roon inaad qirato dembigaaga waayo dafiraaddu wax faa'iido ah kuuma laha. Waxaa ku arkay ugaadhsadaayaal adigoo ku adeeganayaa Jinnyo markii aad ugaadhsanaysay libaaxii... Dabeeto Warsame ayaa jalleecay mid ka mid ah raggii arkaayey markii uu Cumar libaaxa dilaahey oo ku yidhi, Waar, nooga warraan wiixii aad indhahaaga ku aragtay, si aan arrintaba tuhunka uga saarno.

Ninkii baa yidhi Haa oo waxaannu indhahayaga ku aragnay, Cumarow, sixirkaaga. Haddii aad doontana waa-nnu u sharaxi karnaa dadka Tuulada wixii aannu ka aragnay shuulkaaga xun...

Muddo ayuu Cumar aamusnaa oo dadkii hareero tubnaa sidaas indhaha ula raacay wuxuuna arkay Cawaale Jadhoon oo indhahiisa farxadi ku soo taagan tahay iyo Warsame Bagaf oo asna ilka caddaynaaya. Dadkii ayaa markiiba shaki galay oo waxay qaar ka mid ihi cadho ula qayliyeen, dheh qiro.. saaxiryohow Shaydaanka ihi.

Warsame Bagafse wuxuu ku dhawaaqay, Ruux kufriyey oo diinta ka baxay oo saaxir ah Ilaahayna u naxariisan maayo, qofna gacan u fidin maayo. Ciqaabta sxirkuna waxa weeye in la gubo,. Markaasuu weliba raaciyeen, isagoo la hadlaayey dad ag joogay, Dab shida aan saaxirka shaydaanka ah gubnee.

Cumar hooyadii waxay ku jirtay buulkeedii oo way maqlay. sey hadalladii ay isweydaarsadeen Cumar iyo Dadkii, mar-kaasay markii ay maqashay amarkii Warsame Bagaf ee dab-shidka, ayey inta ay dibedda u soo baxday sare u qaylisay oo tidhi, Hooyo, Cumarow, u sheeg dadka runta iyo xaqiqaada.,

Cumar baa intuu jaleecay hooyadii ku yidhi, I sug, hooyo, hay karkabadayn e. Waan u sheegay xaqiqaadii laakiinse way rumaysan la'yihin oo maqli la'yihin — indhahoodana way ku arkaan.,

Dabeeto Cumar baa inta uu cooshaddiisii si degdeg ah u galay ka soo qaaday saabkiisii ugaadhsiga oo ka soo saaray kubado cadcad, isagoo leh, Wuxaad I weydiiseen sidii aan u ugaadhsaday Libaaxii weynaa iyadoo cidi i caawin, waa tan xeeladdaydii sirta ahayd.' Mar alla markii ay labadii nin ee Cumar dabagalay arkeen kubadihii ayey ku qayliyeen, Waa kuwaa kubadihii sixirku ee uu ku sixray libaaxii.

Cumar baa yidni, Haa oo waa kuwan kubadihii aan Libaaxii ku sixray.... laakiinse kubaduhu maaha qaar sixir an sida aad u moodeen. Hase ahaatee, waa kubado ka samaysan Hilib, dusha xaydhii kaga dhooban tahay. Sirtan waxaa i baray aabbahay, oo sida aad ogtihin ahaa ugaadhsade cajiib ah. Maan jeclayn inaan idin tuso sirtayda ugaadhsiga, hase yeeshee, maanta waan idin tusayaa, waxaanan doonayaan marka aad aragtaan in aydun aabbahay u ictiraafaan inuu ahaa saydkiiinii iyo geesigii ugaadhsatada Tuulada oo dhan iyo in inankiisa Cumar yahay sida aabbihii oo kale, waayo aabbahay wuxuu yiqiin xeelad ugaadhsi aaney dhammaan ugaadhsatada Tuuladu garanahayn.

Cawaale Jadhoon baa dabeeto cadho u yidhi, waa yahay ee falalyahow wax na tus,

Koox dhallinyaro ahayd ayaa Cawaale Jadhoon dhegaha kaga qaylisay, iyagoo diiddanaa hadalkaas uu yidhi.

Ka bacdi, Warsame Bagaf oo moodaayey inuu Cumar rabo inuu kхиyaameeyo ayaa yidhi, Waaanu Jaalle kaa rabnaa inaannu ogaanno sirtaas aad sheegeysid si aannu u aragno runta.,

Dabeeto Cawaale Jadhoon baa Warsame Bagaf si kaftan ah ugu yidhi, Waar iska jir warsamow, yaannu kuu sixrin sidii uu u sixray libaaxii e.'

Warsamaa ka cadhooday hadalkaas Cawaale Jadhoon, hase ahaatee, intuusan u jawaabin ayaa Cumar oo qoslaayaa yidhi, Haddii aan cid sixri lahaa, adigaan Cawaalow kaa dhigi lahaa libaax cajuus ah.

Dadkii baa qosol oodda ka qaaday. Warsamoo ilko-cadday-nayaana wuxuu yidhi, Bal na tus, Cumarow, sixirkii kubadaha'.

Cumar aaya soo qaaday xeedho ay ku jiraan qodxan faaqfiqan oo waaweyn, fallaadho yaryar, kuusas hilib ridqan ah iyo xaydh. Markaasuu inta uu isku wada malaasay oo ka soo saaray kubad weyn yidhi, Waa kan sixirkii weynaa ee iska jira. Kubaddan sixirkii ihi xitaa waxay dili karaysaa libaax ka weyn Cawaale Jadhoon!

Isagoo hadalkiisii sii wata oo sharaxaaya sida kubadaha loogu ugaadhsado, wuxuu Cumar yidhi, Kubaddan hilibka iyo xaydhii ihi waxa lagu ugaadhsan karaa oo keliya Libaaxa, marka la sameeyo waxa loo baahan yahay in la dhigo meel hadh ah oo qabow si ay u qalasho. Waaad halkan ka fahmi kartaan in libaaxu aad u jecel yahay xaydhii oo haddii uu uriyo sanka la soo raacayo. Maadaama aanu libaaxu wax calaalin ee uu iska liqo uun, marka lala kulmo ayaa kolba kubadba kubad layskaga daba tuurayaa si uu u liqo kubadda iyo qodxanteeda. Dabeetana muddo yar ka dib ayey qodxanta iyo fallaadhuhuba ka mudmudayaan caloosha, markaa? suu inta uu xanuunsado dhulka isla dhacayaa oo galgalanya ilaa uu qodxantu si fiican ugu fiddo oo ay quwaddiisu u yaraato. Sidaas weeye sirtii aabbahay iyo taydiiba, waana taa sirtii sixirkii iyo shaydaanku'.

Sacab ayaa loo garaacay Cumar yare markii uu hadalkiisii dhammeeyey, waxaanu dadkii oo dhami fahmay fadligiisii iyo kii aabbihiiiba, dabeetana waxay ka dhigteen sayidkoodii iyo halyeygii Tuulada; kalgacaylkii iyo xubbigii loo hayeyna samadaas ayuu maray.

Hase ahaatec, Warsame Bagaf ma sii raaqraaqin oo wuxuu dhintay maalmo dabadood. Waaana duqii Tuulada loo doortay **GOROD XINIIN**. Cawaale Jadhoonna wuu ka tegay Tuuladii oo Tuulo kale ayuu u guuray. Cumar iyo hooyadiise waxay Tuuladii ugu noolaadeen nolol aad u wacan, iyagoo si aad ah loo jecel yahay.

SADDEXDII SAYTUUN

Beri hore waxa jiray Boqor aad caadil u ahhaa, una naxariis badnaa shicibkiisa oo uu u samayn jirey wanaag kasta. Sidaas awgeed, ayuu shicibkiisu u jeclaa, ugana ducayn jireen cimri dherer, bashbash iyo barwaqaqo.

Hase yeeshii, waxa Boqorkaas ku dhacay cudur aad u xumaa oo dhakhaatiirtii oo dhami ka caal weyday. Markaasuu dadkii aad iyo aad uga tiiraanyooday jirradaas ku habstay Boqorkooda.

Iyadoo lagala quustay dawo kasta ayaa ayaantii dambe waxaa yimid nin falalow ah. Markii uu eeg-eegay gacmihii iyo indhihi Boqorka ayuu yidhi, Xukunka Ilaal baad, mudanow, ku bogsan doontaa, waanad caafimaadi doontaa, laakiinse dawadaadu way adag tahay sida loo helaa!

Boqorkii baa weydiiyey, Oo maxay tahay?’

Inta uu cabbaar aainusnaa ayuu Falallowgii yidhi, Dawadaada qudha ihi waxa weeye saddex hal oo saytuun oo laaga keeno Beerta saytuunka dahabka ah leh’.

Boqorkii baa si fajacsan u yidhi, Beer leh saytuun dahab ah? Oo xaggay arliga kaga taal? Weligay hore umaan maqal e!’

Falallowgii baa ugu jawaabay, Mudanow, waxay ku taallaa meel aad iyo aad u fog oo si adag loo gaadhi karo, sida saytuunkeeda loo helaana ka sii dhibaato iyo lur badan tahay’.

Boqorkii baa su'aalay, Oo sidee baa dabeeto la yeelayaa, Falallowyohow waxgaradka ihi?

Markaasuu Falallowgii yidhi Haa, mudanow, Beerta saytuunka dahabka lihi waxay ku taal Jasiirad la yidhaahdo Ja-

siiratu Waqwaaq oo waxa ka sookeeya bad madow iyo dhul dheer; waxaana ilaaliya mas boqol madax leh oo madax waliba leeyahay boqol af oo af waliba leeyahay boqol miciyood oo sun khatar ah leh’.

Boqorkii baa inta uu yara fekeray yidhi, Sidee bay u suurogeleysaa in la helo saddexdaas saytuun ama loo gaadhi karayaa beertaas? Waxay iila eg tahay wax aan bini-aadam kari karahayn e!’

Falallowgiibaa yidhi, Laakiinse taasi waa dawadaada keeliya, Mudanow?’

Waxaa jirey inan uu Boqorkaasi u adeer ahoo oo walaalkii dhalay. Inankaas waxa la odhan jirey Cali. Cali wuxuu ahoo geesi isku darsaday qalbi adayg iyo calool adayg; wuxuuna ahoo oo kale nin geesinnimadiisa uu dadka oo dhami ka sheekeysan jirey. Haddaba, markii uu maqlay wixii uu yidhi falallowgu, ayuu u galay Boqorkii oo ku yidhi, Ha murugoonin boqorkii mudnaayow, dawadaadu gacantayda ayey ku jirtaaye; haddii Alla yidhaahdo, aniga ayaa kuu keeni doona saddexdaas saytuun xitaa haddii ay ku jiraan dhulka hoostiisa ama ka sarreyaan duruuraha cirka ee sare ama ay ku jiraan afka maska la sheegaayo.

Boqorkii baa ilka-caddeeyey oo yidhi, Ilaalay ha ku barkerayo Caliyow! Laakiinse waxaan ka baqayaa inay naftaadu khatar gasho’.

Cali baa ugu jawaabay Boqorkii, Noloshaydaba adaan kuu hurayaa, mudanow’.

Inta uu nabadgeleyey boqorkii ayuu Cali baxay oo isla saacaddiiba soo qaataay qaansooyinkiisii, leebabkiisii iyo budhkiisii weynaa, wuxuuna soo lebistay harag libaax oo weyn, markaasuu isa sii-daayey isaga oon garanahayn jiho uu u socdo ama ugu hagaago beertii la sheegayey.

Maadaama uusan Cali garanahayn darioqii Beerta Saytuunka dahabka ah leh, wuxuu weydiin jirey dadka uu kula kulmo jidka, waxaana jirtey in dadka badidiisu beertaas waxba ka aqoon oo ku qosli jireen su'aashiisa, qaarna way ka bajin jireen khatarta ka sokaysa. Wuxuu socdaba oo qofkuu arkaba weydiyyaba, aakhirkii wuxuu yimid webi yar oo deggan oo qararkiisa ay ka baxeen cinab, liin, cambe iyo dhir ubax ah oo aad u udgoonayd. Asaga oo Cali fadhiya qarkii webiga oo is-maydhmaydhaya ayaa waxa u yimid laba hablood oo aad u qurux badnaa oo qaadaayey heeso macmacaan, gacmahana ku sitey ubax. Ka dib markii laysa salaamay ayuu Cali su'aalay gabdhihi, Hablayahow quruxda badan lihi, ma i tusi kartaan jidka loo maro beerta saytuunka dahabka ah leh?

Mar alla markii ay su'aashaas maqleen ayuu ubaxii gacmahoodii ka dhacay oo wada yidhaahdeen mar qudha, Ma beerta saytuunka dahabka ah leh? Markaasay, iyaga oo yaab iyo amakaag ka muuqdo wejiyadoodii ayey eegeen Cali, markaa-su yidhi, Oo ma su'aashaydi baa sidaas ula yaabteen?

Mid baa u jawaabtay oo tidhi, Wuxaannu moodeynay in uu dadku iska illaaway beerta saytuunka dahabka ah leh ka dib markii ay ka quusteen gaadhisteeda ee ay kala kulmeen dhib iyo lur'.

Tii kalena markaasay weydiisay, Maxaad, inanyahow, ka rabtaa beertaas saytuun dahabka ah?

Cali baa dabeeto yidhi, Adeerkay oo Boqor ah ayey xaa jo adagi kaga xidhan tahay saddex xabbo oo saytuunkeeda dahabka ah ka mid ah'.

Inantii baa tidhi, Oo miyaad adeerkaa la jeceshahay ilaa derejadaas?

Cali baa ugu jawaabay, Haddii aan la jeclahay iyo haddii

kaleba, waa waajib i saaran in aan u qabto wax alla wixii aan u qaban karo ee uu iiga muctaado. Midda kale, wuu bukaa oo geeri buu qarka ula saaran yahay, waxaana la yidhi dawo aan ahayn saddexdaas saytuun ma laha. Markaas sidee baanan ula jeclayn.....?

Inantiibaa tidhi, Waar, imisa inan ayey dhallinyaranima-doodii soo qaadday oo kii waliba is-yidhi doono saytuunka dahabka ah, hase yeeshi, uusan ku caawin nasiibkii wixii ay rabeen'.

Cali baa ugu jawaabay, Waa run inuu dad badani gaadhi waayey waxa ay rabeen, laakiinse waxay ka jilicsanayeen niyadda oo way kari waayeen in ay qaabiliaan dhibaatooyinka'.

Inantii baa tidhi, Laakiinse, dhibaatooyinkaasi waxay ahaayeen qaar ka sarreeya karaanka bini-aadamka oo la dhaafi kari waayey'.

Cali baa si deggan u yidhi, Geesigu ma yaqaan dhibaatooyin, mana rumeyyo inay jirto wax la yidhaahdo *Suurageeli Mayo'*.

Iyada oo ilko-caddayna, sa ayey inantii tidhi, Waa runtaa. Ma ogtahayse in beerta saytuunka dahabka ah leh uu ilaaliyo Mas boqol madax lihi oo madax kastaa leeyahay boqol af...

Markaasuu Cali yidhi, Haa, oo weliba af kastaa leeyahay boqol miciyood oo sun ah'.

Hablihii oo weli qaaban baa yidhi, Wallee geesi baa tahay!'

Ka dib markii ay aad ugu fiirsadeen Cali ayey hablihii arkeen inuu yahay wiil shabaab ah oo xooggiisu u dhan yahay, geesinnimo iyo ragannimona korkiisa ka muuqato. Waxay kale oo arkeen in marka uu gashan yahay haragga libaaxa la

moodo libaaxii laftiisii oo laba lugood ku soconaaya. Dabeeto, gabdhihi baa aad uga baqay in inankaas dhallinyarada ihi uu cunto u noqdo maskaas, markaasay ku yidhaahdeen, Waar, inanyahow, ku noqo gurigaagii oo ha goblaminin hooyadaada miskiinadda ah! Adduunyada dadkii ugu quwadda weynaa way ka guulaysan kari waayeen maskaas!

Isaga oo ilka-caddaynaya ayuu Cali yidhi, Oo ma waxaad iga cabsiinaysaan **Maska? waad mahadsan tiiin!**'

Budhkīsii ayuu qaaday oo si lexaad leh ugu dhuftay dhagax weyn oo ag yiil. dhagaxiibaa faliidhba meel u duulay, Markaasuu Cali ku yidhi hablihi, Miyaaney ku fillayn darbad tan oo kale ihi oo miyaanayse digaagaha ka dhigi karin madax ka mid ah boqolka madax ee Maska?

Cali baa fadhiistay qarkii webiga oo inta uu iska bixiyeey haraggii libaaxa ee uu gashanaa, cagahiisii biyaha gelyey. Dabeeto, wuxuu ku yidhi hablihi, Waa sahal sida loo dilaa masaska. Waxa jirtey aniga oo carruur ah in aan dilay laba mas oo waaweyn. Maalin bay hooyaday igaga tagtay sariirtii, markaasaa waxa ii yimid labadaas mas oo gurguuranaya. Ka bacdi, waxaan labadoodiiba ku kala qabtay labadayda gacmood oo ciijihey ilaa ay naftii ka baxday'. Markaasuu inta uu qoslay raacihey, Markii hooyaday timid ee ay aragtay labadii mas ayey qaylo oodda ka qaaday, ilaa ay mar dambe aragtagtay in ay labaduba meyd yihiin'.

Hablihi baa qosol u dhacay oo yidhi, «Waaba yaab! Koow!»

Markaasuu sheeko kale u bilaabay oo yidhi, Waxaan xasuustaa in aan maalin u baxay ayda oo la kulmay libaax weyn Wuu i soo weeraray oo aan dabeeto inta aan labada gacmood ku qabsaday budhkaygii sanbaruuqada kaga jiiday, ka bacdina dhulka ayuu u dhacay. Markaasaan kala baxay haraggii oo **waaba** anigan hadda lebisan ee aad aragtaan'. Markaasuu

tusay hablihi haraggii libaaxa ee uu iska bixiyey. Hablihi baa daawaday haraggii iyaga oo ashqaraarsan oo u eeg-eegaya sidii uu yahay wax khayaali ah oo aan runba ahayn. Markaasay hareero fadhiisteen Cali oo isaguna uga sheekeeyey sheekoojin la yaab lahaa. Wuxuu uga sheekeeyey sidii uu si dhibaato lahayd u dilay Orgobe sagaal madax lahaa oo meeshii uu madax ka gooyaba laba kale ka soo baxaysay. Wuxuu kale oo uga sheekeeyey sidii sac dad-dil ah oo aad u dhereeya oo la gaadhi kari waayey uu isagu aakhirkii inta uu qabtay labadiisii gees, nolol ugu soo kaxeyey gurigiisii.

Wuxu kaloo uga sheekeeyey sidii uu u dilay bahal cajaayib ahaa co badhna ahaa dad badhka kalena faras, kaas oo ahaa midka ugu sharka badnaa bahalaha daallinka ah oo dhan.

Waxa kale oo uga sheekeeyey sheekoojin midiba ta kale ka daran tahay. Markii dambe ayey hablihi shakiyeen oo moodeen inuu sheekoojin khayaali ah u abuuraayo, markaasay inani u tidhi si dheeldheel ah, Oo kumaa tahay geesiyahow la yaabka lihi? Arrimaha aad nooga sheekaynaysaa waxay u eg yihiin kuwii Wiilka Cali la yidhaa lagu yiqiin oo kale

Cali baa ilko-caddeeyey oo su'aalay, Oo miyaad aragteen Cali?

Hablihi baa ugu jawaabay, Maya oo wakhtigaan noo oggolaan in aannu aragno. Laakiinse wax badan baannu ka maqalnay geesinnimadiisa iyo ragannimadiisa.'

Cali baa inta uu hoos u qoslay yidhi, Maanta ayuu wakhtigu idin oggolaaday inaad aragtaan Cali'.

Hablihi baa fajacay oo yidhi, Oo ma adigaa Cali Ah?

Cali baa yidhi Haa anna aad baan ugu faraxsanahay inaan idin arko.

Hablihii baa booday oo ubax dusha kaga qubay Cali oo ku farxay aragtidiisii. Markaasay marxabaysiyeen ilaa uu ka tegaahey. Markii uu nastay hal cabbaar ah ayuu inta uu u mahadnaqay hadlihii, isu-diyaariyey ambabax.

Intii uusan ka dhaqaaqin, ayey hablaha tii u roonayd ku tidhi Cali, Haddii aad doonayso inaad safarkaaga wadato oo heshid wixii aad rabtay iyo sirta jidka, halkan soo yara ceg aan kuu sharaxo socdaalkaaga e'. Cali baa dabeeto soo jeestay, markaasay gabadhii ku tidhi, Marka aad ka talawdid webigan, hortaada u soco. Hal kiiomitir marka aad socotjd waxa heli doontaa jid. Jidkaas raac oo mar qudha ha ka leexaan. Waa inaad ogataa inaad jidkaas hayn doontid maalmo iyo habeenno fara badan, waxaanad sii mari doontaa kaymo iyo buuro ilaa aad ka gaadhid xeebta badda madow. Marka aad gaadhid baddaas, waa inaad daydayataa Shiikh Badeedka.

Cali baa yidhi, Shiikh Badeed! Oo muxuu yahay Shiikh Badeedku?"

Markaasay inantii tidhi, Waa adoonka keliya ee ku tusi kara dariiqa sirta ah ee lagu tegi karo beerta saytuunka dhabka ah leh; waana qof bad iyo berriba mara oo haya sirta meel walba. Laakiinse iska jir hablihiisa quruxda badan haddii aad la kulanto. Yaaney kugu hodin quruxdooda ee ka feejignow'.

Markaasuu Cali yidhi, Ha ka baqin in lay kхиyaameeyo. Waan ka digtoonaan doonaa Shiikh Badeedkaas iyo dadkiisaba'.

Inantii baa tidhi, Wanaagsan! Marka aad la kulantid Shiikh Badeedkaas, ee aad gacan qaaddo waa inaad gacanta si adag ugu qabataa oo aad nuuxsiga u diidaa ilaa uu kuu sheego sirta dariiqa. Ogsoonow, inuu yahay nin aad u xoog weyn, una xeelad badan. Wuxuu samayn doonaa tabo uu kuu-

gu dilo, waxaanu hortaada keeni doonaa bahalo midabbo ca-jiiba leh, ee iska jir yaannu ku kхиyaamayn e. Ciji ilaa uu ku tuso sirta jidka loo maro beerta saytuunka dahabka ah leh'.

Dabeeto, inta uu si aad ah ugu mahadnaqay inantii, ayuu dharkiisii gashaday oo degta saartay budhkiisii, oo uu hablihiina gacan-salaan ku sii nabadgeleyey. Markii uu webigii ka tallaabay ee uusan weli fogan ayuu Cali maqlay hablihii mid ka mid ah oo' u qaylinaysa oo leh, Waar iskajir inuu Shiikh Badeedku ku dilo marka uu ku tuso sirta jidka'.

Markaasuu Calina gacan mahadcelin ah u lulayaa inantii oo iska socday, isaga oon baqdin yarina qalbigiisa ku jirin. Markii uu ka libdhay ayey hablihii ilmo indhahoodii qarisay oo Ilaah uga baryeen inuu nabadgesho oo ka badbaadiyo shar iyo belaayooyin oo dhan

Cali dariiqii ayuu ku dhacay isaga oo aan danba ka lahayn mashaakilka ku soo fool leh. Wuxuu socdaba, wuxuu dhaafaymo iyo buuraba, wuxuu u adkaysto lurka daalka socodkaba, maalintii dambe ayuu meel fog ka maqlay xiinkii mawjadaha Badda, markaasuu inta aad u farxay tallaabadii dedejiyey ilaa uu yimid xeebtii.

Cali baa istaagay xeebtii badda oo daawaday mawjadihii oo intay samada isku shareeraan dabadeed bash soo leh oo xeebta isku soo ballaadhinaya. Markii uu cabbaar taagnaa ee uu sidaas isha ugu wareejiyey jiho kasta, raadna ka waa-yey Shiikh Badeedkii, ayuu xeebtii iska dhinac qaaday isaga oo garan la' wax uu sameeyo. Dhowr kiiomitir markii uu socday ayuu meel u dhoweyd xeebta ka halacsaday meel shareeran oo dhir dhaadheer oo man lihi ka baxday. Markii uu Cali meeshii yimid wuxuu arkay buul yar oo ka dhisan badhtamaha, markaasuu naftiisa ku yidhi; waxaa hubaal ah inuu Shiikh Badeedkii ku jiro buulkaas. Markii uu dul yimid, wuxuu arkay albaadkii oo furan, wuxuuna ka bidhaansaday gudihii

buulka qof uu aad ula yaabay oo lahaa dub kalluun, baabacoo-yin shimbir-badeed iyo cirro dheer oo doogo ah oo isa-sudhs-dhan. Markaasuu Cali markiiba gartay inuu qofkaasi yahay Shiikh Badeedkii oo markaas nasiib-wanaaggiisa hurday. Inta uu soo sanqadhtirtay ayuu ku booday oo labada gacmood si xoog leh uga buuxsaday oo ku qayliyey, Ii sheeg jidka loo maro beerta saytuunka dahabka leh? Markaasuu isaga oo naxsan Shiikh Badeedkii toosoy oo eegay Cali oo la moodo libaax, wu xuuna dareemay quwadda lagu qabtay labadiisii gacmood oo isyidhi la bax oo kari waayey; wuxuuna arkay in uusan fakan karahayn.

Dabeeto Shiikh Badeedkii baa aad u dhawaaqay, waxaana markiiba Cali soo weeraray dibi geeso waaweyn, kaasoo uu harraati sanka kaga dhuftay oo markiiba dhintay. Waxaa haddana soo hujuumay gorgor weyn oo baalasha ka la dhacay wejiga hase ahaatee waxba ka guri waayey. Wuxa xigay Ey saddex madax lahaa oo u ciyaayey si aad u foolxun oo arga-gixiso lahayd. Markii uu isyidhi qaniin ayuu Cali laad ku tu-waaliyey sidiif kubadeed oo calooshaa kala dillaacdary.

Aakhirkiina, shiikhiibaa iska dhigay mas weyn oo laba madax leh, markaasuu Calina labadii madax ku kala qabtay labadiisii gacmood oo ciijiye, Dabeeto, Shiikh Badeedkii baa sidiisii hore haddana iska dhigay ka dib markii uu arkay in uusan xeelad kasta waxba ku qaadahayn.

Cali baa ku yidhi, Sow ma arkaysid in aanad xeelad iyo tab kasta iigaga guuleysanahayn, waa inaad ogaataa in aanad labadayda gacmood ka baxahayn ilaa aad ii sheegtid darii-qii sirta ee beerta saytuunka dahabka ah leh....'

Odaygii baa Cali eegay oo ku yidhi, Waan kuu sheegi doonaaye horta i sii daa gacmaha oo ii oggolow in aan kula hadlo'.

Cali oo qoslaaya ayaa ku yidhi, Odayahow malcuunka ihi, iguma kхиyaamayn kartid xeeladahaaga xunxun'.

Odaygii oo quus ah ayaa inta uu quwaddiisii oo dhan isururiyey is-yidhi iska furfur gacmihiisa Cali, hase yeeshee, wuu kari waayey. Dabadeed, Cali baa gilgilay oo ku yidhi, Maya... Maya... Kumaad mooddai inaad gacantiisa ku jirto? Wuxaad ku jirtaa gacantii Cali, lamana bixi kartid'.

Mar alla markii uu maqlay magacii Cali, ayuu odaygii sare u yidhi, «waan kuu fulinaya wax alla wixii aad igu amar-tid, geesiyahow, ee i su'aalo waxa aad rabtid'.

Cali baa yidhi, Wax kale kaama rabo ee waxaad i tus-taa oo keliya waddada loo maro beerta saytuunka dahabka ah leh'.

Shiikh Badeedkii baa yidhi, Inanyahow, i dhegeyso. Wuxa kaa horreeya mashaakil fara badan iyo dariiqyo aan la dhaafi karin. Hase ahaatee, aad baad u nasiib-wanaagsan tahay. Wuxa jira huudhi aan cidi wadin oo sanad walba mar xeebtan yimaada. waxaanu imanaya dhowr saacadood ka bacdi. Huudhigaas xeepta ku sug oo marka uu yimaado, ku bood oo raac. Wuxuu ku geyn doonaa Jariiratu Waaqwaq. Hal-kaas waxaad kula kulmi doontaa Jinni weyn oo la yidhaahdo CARTEN oo kala haya Cirka iyo Dhulka. Haddii marka aad gaadhid Jinnigaasi faraksan yahay wuu ku caawin doonaa oo waddada ayuu ku tusi. Laakiinse, haddii uu cadhaysan yahay, waxba ha weydiisanin. Dabadeed, adiga ayey ku hay-sataa sidii aad uga hortegi lahayd dhibaatooyinka kugu soo fool-leh iyo sidii aad u gaadhi lahayd maska ilaalinaaya beerta saytuunka dahabka ah leh. Markaas haddii ay suuragasho inaad gaadhid beertaas oo soo heshid saytuunka dahabka ah, waxaad noqonaysaa nin gaadhay wax aanu ruuxna weligii hore u gaadhin'.

Markiiba inta uu siidaayey Shiikh Badeedkii ayuu Cali or-day ilaa xeebtii oo aan ka fogaynba. Markii uu cabbaar joo-gay xeepta oo biyaha badda mooyee wax kale uusan arag, ayuu

wuxuu ka bidhaansaday meel fog oo badda dhexdeeda ah wax uu u maleeyey markii hore qori. Hase yeeshi, markii waxaasi u soo dhowaaday xeebtii ayuu arkay inuu yahay huudhi yar oo laba qof qaadi kara. Huudhigii baa aayar ugu soo dhowaaday oo aakhirikiina yimid meel wax yar u jirta meeshii uu Cali taagnaa, Markaasuu ku booday isaga oo la yaabban samayskiisii iyo naqshaddiisii.

Markii. uu isku hubsaday gudihiisii ayuu Ilaal u shukri-naqay. Huudhigii markiiba waa la dhaqaaqay. Markii uu dhowr kiilomitir la socday, ayuu inta uu dharkii iska saaray, hurdo madaxa iyo mijaha maray. Aad buu u tabcaansaanaa markaasuu seexday hurdo dheer. Wuxuu huudhigii socdaba oo baddu deganaataba, markii dambe ayaa waxa Cali toosiyey ruxid iyo gilgilad uu sameeyey huudhigii. Markii uu toosay ee eeg-eegay hareerikiisii ma uusan arag wax aan ahayn biyo iyo cir, hase yeeshi, dhowr saacadood markii uu socday ee uu marba mawjado kacsan dulmaraba, ayaa markii dambe dhul uga muuqday meel fog, kaasoo ahaa Jasiiraddii.

Markii uu huudhigii Cali keenay xeebta ayuu ka booday oo isha mariyey Jasiiraddii. Wuxu arkay buuro dhaadheer oo cirka ku shareeran oo dhinacyadooda ay yihiin kaymo jiq ah oo ay ka baxeen dhir leh laamo isa-sudhan. Isag oo dhir-taas ka baadhbaadhaya wax uu cuno, ayuu maqlay qaylo la moodo onkod, markaasuu sare u fiirihey cirka oo arkay Jinni le'eg buur oo daruuraha xitaa dhaafay oo labada gacmood ku haya Cirka. Isaga oo yaaban buu Cali istaagay oo eegay Jinnigaas weyn. Jinnigiibaa dabadeed ku yidhi cod onkod ah, Maxuu yahay waxan yar ee laguhayga taagani?

Cali baa aad u fiirihey oo arkay inuu leeyahay weji weyn, af ballaadhan iyo san aad u dheer oo gaadhaya mayl hadhkii iyo laba bishmood oo qaro le'eg laba kurood. Haddii qof aan Cali ahaynini arki lahaa muuqaas argigixisada leh, wuxuu la dhiman lahaa baqdin. Markaasuu Cali ugu jawaabay, Waxaan ahay Cali ee adigu kumaad tahay?

Jinnigii baa inta uu qoslay si dheeldheel ah u yidhi Ma aniga? Miyaanad i garanahayn? Anigu waxaan ahay **CARTAN**, Jinniga weyn ee gacmaha ku haya Cirka! Haddaba, sidee baad ugu soo dhiirratay, inanyahow yari, inaad ku soo degto Jasiraddaydan?’

Cali baa ugu jawaabay, Waxaan u imid inaan daydayo beerta saytuunka dahabka ah leh!’

Jinnigii baa mar labaad qoslay oo yidhi, Khatar bay naf-taadu u tahay ee maad iska deyn!’

Cali baa ka cadhooday kaftanka Jinniga oo si xanaaq ah u yidhi, Waxaan kaa rejeynayaa in aanad sidaas iigu khudbadayn ee aad i tartid wixii aad i tari karaysid, waanan kuu mahadnaqayaa; laakiinse ma habboona inaad si xaqiraad leh iila hadashid’.

Jinnigii baa la yaabay geesinnimada Cali oo yidhi, Ha cadhoonin, geesiyahow yari, kulamaan kaftamahayn ee waxaan kaaga baqay maska leh boqolka madax’.

Cali baa ugu jawaabay, isaga oon cadho baabi'in Maskaa xisaabtiisa waan hayaa xitaa hadduu leeyahay kun madax, ee adiga waxaan kaa cadsanayaa oo keliya inaad i tustid beerta saytuunka dahabka ah leh’.

Jinnigii baa yidhi, aad baan ula dhacay geesinimadaas, inanyahow, waxaana jeclahay in aan kuu caawiyo, laakiinse ii sheeg waxa aad ka rabtid beerta saytuunka dahabka ah leh.

Cali baa yidhi, waxaan ka doonayyaa saddex xabbo oo ka mid ah saytuunkeeda dahabka ah. Adeerkay oo boqor ah ayaa geeri qarka u saaran, waxaanay dawadiisii noqotay sad-dexdaas saytuun».

Dabadeed, Jinnigii baa yidhi, «Kaasi waa camal geesinimo, waxaanad xaq u leedahay mahadnaq iyo abaal, laakiinse ma ogtahay in adiga iyo beerta saytuunka dahabka ah leh ay u dhaxayso lix kun oo mayl! Wuxaanay qofka wax fuushan ku qaadataa ilaa lix bilood oo leh daal iyo belaayooyin aan bini-aadam u adkaysan karin oo uusan qofna kari kari inuu gaadho oo ka soo qaato saytuunkeeda dahabka ah!»

Cali baa yidhi, 'Haddii aad axsaantaas ii fashid, kuma il-laawayo weligay inta aan noolahay..'

Jinnigii baa yidhi asna,, Caliyow, waxaad tahay geesi qalbi adag oo wanaagsan. Haddii aad shaqo yar ii qabato, aniga ayaa kuu doonaya saytuunkaas.,

Cali baa su'aalay; ' oo maxay tahay shaqadaasi, saaxiibow?'

Markaasuu Jinnigii ugu jawaabay, «Sow ma aragtid inaan gacmaha ku hayo Cirka».

Cali baa madaxa lulay oo yidhi isagoo ilka-caddeynaaya, «Runtii waa shaqo weyn».

Jinnigii baa yidhi, «Haa oo haddii aan marqudha ka dha-qaaqo meeshan aan taagnahay, cirkaa ku soo dhacaya dhulka».

Cali baa yidhi, «Oo miyaanad kari karayn inaad buur ku tiirisid cirka ilaa aad ka soo noqonayso?»

Jinnigii baa ugu jawaabay, «Haddii ay jiri lahayd buur ku fillani inta aan cirka dul-dhigo ayaan aadi lahaa beerta saytuunka dahabka ah leh oo kaaga keeni lahaa waxa aad ka rabtid».

Markaasuu Cali yidhi, «Haddii aan ahaan lahaa Jinni adiga oo kale ah, anigaaba kari lahaa inaan cirka ku sii hayo illaa inta aad ka soo noqonaysid».

Jinnigii baa yidhi, «Sidaas uma gaabnid, Caliyow, haddii aad soo kortid buurtaas dheer oo dusheeda istaagtid, waad iga dheeraanaysaa oo waad hayn kartaa cirka ilaa intaa aan kuu soo noqonaayo».

Cali baa yaabay oo yidhi, «Oo ma anigaa karaya inaan madaxayga ku xamaalo cirkaas culus?»

Jinnigii baa yidhi, «Sida aad mooday uma cusla, gaar ahaan marka hore ... laakiinse waxa laga yaabaa inaad culayska dareento muddo dheer ka bacdi. Haddaba, soo kor buurta. Waxaan rabaa in aan si dhakhso leh u tago oo u sco noqdo oo aan kuu keeno saytuunka inta aanad dareemin culayska cirka».

Cali baa yidhi, «Degdeg ma u gaadhi kartaa Lix kun oo mayl?»

Jinnigii baa yidhi, «Aad bay u dhowdahay waayo aniga iigagama badanayso lix tallaabo ... sababta oo ah tallaabadydu waa kun mayl».

Dabadeed, Cali baa shaki galay oo ka fekeray haddii uu cirka ka qabto Jinnigaas waxyaabaha iman kara.

Inkasta oo uu Cali quwad weynaa, sabirna badnaa, had-dana wuxuu ka fekeray in uusan qaadi karin mas'uuliyaddaas weyn. Run ahaantii, mashkeladdu ma ahayn cuslaanta ama fududaanta cirka, ee waxay ahayd cirkaas haya xiddigaha, feleyada, qorraxda iyo dayaxa haddii uu Cali dusha saaro oo ha dhow uu xejin kari waayo oo uu dhulka ku soo daayo' maxay arrintu noqon doontaa haddii inta uu Cali qaado cirka uu ha dhow gacan dhqaajiyo oo ay qorraxdu iyo dayaxuba ka hallaabaan dariiqyadooda ama ay xiddiguuhu iyo feleyadu ku soo daadtaan dhulka oo gubaan oo halaagaan dadka oo dhan? ... Maya ... Maya ... waa meshkelad khatar ah! Sidaas awgeed,

ayuu Cali ka walaacay xamaalistii cirka oo is-yidhi qabo Beerta saytuunka dahabka ah leh.

Haddaba, markii uu Jinnigii arkay Cali oo walaacsan ayuu ku yidhi, «Maxaad la walaacaysaa, saaxiibow? Miyaanad rabin inaad cirka sii haysid? Ma cusla oo aniguba kumaan-kun sano ayaan hayey! Miyaadan rabin inaan degdeg kuugu keeno saytuunka dahabka ah ee aad adeerkaa dartiis halkan ugu timid?»

Cali baa markiiba koray buurtii oo ka qabtay cirkii Jinnigii Cartan; wuxuna arkay in uusan cirkuba sidaas u cuslayn. Jinnigii Cartanna wuxuu qaaday tallaaboyinkiisi kun-kunka ahhaa illaa uu ka lidhbay Cali oo buurti dul turqan sidii sanam.

Wax badanba ma uusan taagnayn Cali markii uu Cartan soo muuqday, isagoo lulaayey gacanta uu hayey saddex saytuun oo dahab ah oo waaweyn. markii uu u soo dhowaadyna, Cali baa u qayliyey oo yidhi, «Aad baan ugu farxay soo noqodkaaga, saaxiibow, waxaan kuugu mahadnaqaayaa taa-geeraad ii fidisay».

Cartan baa yidhi, «Waan kuu keenay saddexdii saytuun ee wacnaa. Beerta saytuunka dahabka ah lihi waxay ka mid tahay beeraha Adduunka ugu quruxda badan, laakiinse maska boqolka madax leh ee ilaaliya ayaa bini-aadam oo dhani uga baqay. Ma u malaynaysaa haddii aad adigu tegi lahayd inaad ka keeni lahayd saytuunka?

Cali baa ugu jawaabay, «Inkasoo aad adba ka nasatay culayskii cirka, haddana si kastaba ha ahaatee, waxan kuuga mahadnaqayaa adigoo ii dhammecyey arrintii aan Adduunyada ugu jeclaa. Iinminkana, waxaan doonayaa inaan degdeg u noqdo, dariquna waa dheer yahay, adeerkayna waa jirran yahay sidaad og tahayba. Markaas ku soo dhowow qabashadii cirka, ina sii saytuunka».

Jinnigii baa ku dhuftay qosol ay buurihii la gariireen oo sare u taagay gacantii uu saytuunka ku hayey oo yidhi, «Haddii ay arrintu sidaas tahay, aniga ayaa kaa dheereeya, saaxiibow, oo boqorka buka degdeg u gaadhsiin kara saytuunka waayo haddii aad adigu tagtid wakhti dheer bay kugu qaadanaysaa. Markaas, waxa habboon inaad meeshaada sii joogtid illaa inta aan kuu soo laabanayo; hana moodin inaan wax badan kaa maqnaanayo, markiiba waan soo noqonayaa.»

Isagoo u fahmay in uu Jinnigu rabo in uu kхиyaameeyo, ayuu Cali yidhi, «Ma anigaad igaga tegeysaa haynta cirka? Aad buu iigu culus yahay oo waxaan ka baqayaa inaan hayn kari waayo illaa soo noqodkaaga.»

Jinnigii baa yidhi, «Ha ka baqin, waxaad tahay wiil quwad badan oo aan ku kalsoonahay xooggiisa.»

Cali baa yidhi, «Laakiinse uma adkaysan karo culayskan oo waaban dareemay intii yarayd ee aad iga maqnayd. Haddii aad mar labaad igaga tagtana, waxaan shaki ku jirin in aan-an xejin karahayn.»

Jinnigii baa ilka-caddeeyey oo yidhi, «Maya ... Maya.... taasi dhici mayso haddii aad wax yar sabir yeelato sidii markii hore oo kale. Waxaan kugula talinayaa inaad fursadan ka faa'iideysato oo inta aan saytuunka qaado u geeyo dadk oo markiiba soo laabto. U yara adkayso dhibaatada muddadaas yar. Midda kale, waxaan shaki ku jirin in wax badan lagaa sheekaysan doono oo ay taariikhda kuu guli doonto inaad tahay bini-aadamka keliya ee cirka sare u qabtay.»

Cali baa shakiyey oo su'aalay, «Maxay taasi micno leedahay? Ma waxaad doonaysaa in aan hayo cirka illaa maalinta qiyamaha;»

Jinnigii baa ugu jawaabay, «Waan garan la'ahay waxaad

mutacjilka u tahay ee aad u hayn la'day cirka maalin ama laba maalmood. Maxaad samayn lahayd haddii lagu yidhaahdo hay bilo ama sanado? Maya ... Maya.... waxaad tahay geesi weyn, markaas lama rabo inaad cabatid xitaa haddii aad hay sid cirka sano. Imminkana, ujeeddadaydu maaha inaan ka nasa-nayo culayska cirka ee adiga ayaan kuu axsaan falaya, ee sug ilaa inta aan kuu soo noqonaayo».

Dabadeed, Cali baa fahmay in uu Cartan rabo in uu kaga baxsado cirka markaasuu damcay in uu ka kхиyaameeyo saytuunka Jinniga oo yidhi, «Waxaan ka xumahay, saaxiibow, adiga oo u qaatay hadalkaygii si khalad ah, waayo wawa aad iga dhigtay sidii nin aan doonahayn inuu sii hayo cirka oo weliba diidan in aad adigu saytuunka u qaadir adeerkayga. Laakiinse waxaan ka baqayaa in ay gacmahaygu xejin kari waa-yaan cirka uu ku soo dhaco dhulka, dabadeedna ceebtu ku fuusho adiga keligaa. Imminkana dhakhso iiga qabo cirka sababtoo ah waad i aragtaa in aan haddadatanba daalanaahay oo aanan kari in aan hayo ilaa soo noqodkaaga».

Jinnigii baa u yidhi si raalli ah, «Haddii ay arrintu sidaas tahay, ii dhiib».

Inta uu saytuunkii u dhigay dhulka ayuu Jinnigii Cartan ka qabtay cirkii Cali. Waxaase jirtey in Cali uu Cartan ugu ballanqaaday in uu ku soo noqon doono marka uu Adeerkii u geeyo saytuunka.

Ka bacdi Cali baa inta uu ka soo degay buurtii oo qaaday saytuunkii, cagta tiirihey ilaa uu ka gaadhay adeerkisii bo-qorka ahaa. Halkaas baanu kaga tegey Jinnigii cirkii. iyo dhulki kala haya.

Markii Cali gaadhay dadkiisii ee uu uga sheekheyey Jinni-

gaas uu ka soo baxsaday ayey dadku had iyo jeer eegi jireen cirka iyagoo fiirinaaya inuu Jinnigii soo socdo. Sidaas daraadeed, marka a onkod maqlaanba way naxi jireen oo waxay moddi jireen inuu Jinnigii Cartan soo socdo oo u yeedhaayo Cali.

NINKII CAWADA LAHAA

Waxa jirtey magaalo weyn oo la odhan jirey LEYLA oo ku caan ahayd suuqa ganacsiga fardaha; suuqaas oo dadku jihoh walba uga iman si ay u iibsadaan, ugana baayacmushtareeyaan fardaha kala duwan.

Magaaladaas waxa ku noolaa oday la odhan jirey Ayaanle oo ahaa nin sabool ah oon wax xoolaha ah ku lahayn dunida. Wuxuu lahaa buul yar oo uu ku noolaa, wuxuuna maciishadiisa ka heli jirey geedo uu ka iibin jirey dadka fardaha keena seyladda. Ayaanle wuxuu maalin walba u bixi jirey kayamaha oo wuxuu dushiisa ku soo xamaali jirey xidhmooyin geedo ah.

Maalin walba marka uu Ayaanle gado geedaha wuxu ka heli jirey shan shilin. Shantaas shilin wuxuu u qaybin jirey saddex qaybood: shilin wuxuu siisan jirey cunto, shilinna wuxuu ku kharashgarayn jirey muraadadiisa kale, saddexda shilin ee soo hadhana wuxuu ku ridi jirey sanduuq weyn oo saariitiisa hoos yiil. Lacag kalena uma baahnaan jirin.

Wuxuu sanado tiro badan Ayaanle saddexdaas shilin ku rido sanduugaasba oo aanu kaba fekerinba, maalintii dambe ayuu doonay in uu meeshii ka guuro oo buulkiisi rarto. Hase yeeshii, sanduuqii ayuu culayskiisii dhulka ka rujin kari waayey oo ka yaabay miisaankiisii. Sida runta ah, ma uu moodayn in lacag fara badani ku jirto, markaasuu isagoo fajacsan issa'aalay, «Waar maxaa ka culus sanduuqa? Tolow yaa wax ku ritay?» Markii uu furay ee uu arkay in lacagi afkaas ka joogto, ayuu isla-hadlay oo yidhi, «Waxan oo lacag thi xaggay iiga timid? Tolow, ma saddexdii shilin ee aan ku ridi jirey baa si-

da tan u badnaaday? Uma baahni ee maxaan ku sameeyaa?»

Cabbaar markii uu fekeray ayuu ra'yi ku soo dhacay, markaasuu inta uu qaaday lacagtii oo dhan suuqii aaday oo ku soo gaday kaatum (farrati) dahab ah oo aad u qaali ahaa. Ka bacdi, wuxuu u tegey nin uu magaalada kala saaxiib ahaa oo la odhan jirey Soofe. Soofe wuxuu ahaa nin taajir ah oo dhulmaren ah oo ka baayacmushtareeya fardaha. Wuxaanu kolba u safri jirey waddanno dhowr ahaa kuwaas oo uu ka bartay dad fara badan oo ay ka mid ahaayeen tujaar, sabool, boqoro iyo suldaanno.

Dabadeed, Ayaanle baa ku yidhi Soofe, «Saaxiibow, adiga ayaa maray bari iyo galbeed, waqooyi iyo koonfur, oo wax badan ka baayacmushtareeyey, kana yaqaan dad badan e, ma ii sheegi kartaa gabadha ugu wanaagsan ee aad aragtag?»

Soofe baa yidhi, «Haa saaxiibow, oo waa boqoradda xasna. Waa gabadha ugu fiican uguna quruxda, edebta iyo naxariista badan ee aan aqaan. Waana gabadh aad u taageerta maasakiinta iyo dadka saboolka ah».

Markaaasuu Ayaanle yidhi, «Miyaad ku talo jirtaa in aad aadid magaalada Xasna?»

Soofe baa yidhi, «Haa oo waxaan qabanaaya maalmo ka bacdi».

Ayaanle ayaa yidhi, «Haddaba qaad fargalkan, si adagna u xafid, una gee boqoradda Xasna. Haddii ay ku weydiiso cidda hadiyadda u soo dirtay, waxaad ku odhanaysaa waa hadiyad uu kuu soo diray nimaan xolo jeclaynini».

Maalmo ka bacdi, markii uu Soofe safarkii u baxay ee gaadhay boqorraddii, una dhiibay fargalkii dahabka ahaa, ayey weydiisay, «Kuma ayaa ii soo diray hadiyaddan qiimaha weyn?»

Markaaasuu Soofe ugu jawaabay, «Waa hadiyad uu kuu soo diray nimaan xolo jeclaynii».

Boqoraddii baa tidhi, «ma ii soo mari kartaa marka aad noqonaysid, bal aan hadiyad yar kuugu sii dhiiba e?»

Markaaasuu Soofe ugu jawaabay, Haa haddii aad rabtid. Aniga ayaa kuu soo sheegi doona marka aan arrimahayga dhammaysto ee aan noqosho u diyaargaroobo».

Markii uu Soofe damcay in uu laabto ee uu gatay badeecaddiisi, ayuu sii maray boqoraddii oo u sheegay inuu noqonaayo, markaasay u dhiibtay sanduuq yar oo ay ka buuxaan dhar xariir ahi oo ku tidhi, «Qaad sanquuqan oo u gee ninkii hadiyadda fiican ii soo diray». Markii Soofe magaaladii yimid ayuu ka waayey Ayaanle buulkisii sababta oo ah markaas sidii caadada u ahayd wuxuu ku maqnaa kaymaha oo wuxuu soo ururinaayey geedihii. Sidaas darteed ayuu taajirkii inta uu galay buulkii Ayaanle u dhix dhigay sanduuqii oo ka tegey:

Haddaba, markii ayaanle ku soo laabtay buulkisii oo uu arkay sanduuqii iyo wixii ku jiray, ayuu gidi habeenkii welwel iyo la yaab la seexan waayey, oo wuxuu ka fekerayey arrinta dharkan iyo sanduuqan uu ugu dhix yimid hoygiisii. Kiddigtii waaberi markii ay soo baxday, ayuu u tegey saaxibkii Soofe oo inta uu albaabkii ku garaacay u qeyliyey sidii nin ay wax weyni ku dheceen, Soofe baa ka soo selelay hurdadii oo irridii degdeg uga furay oo si naxsan u yidhi, Waar waa maxay waka kugu dhacay ee wakhtigan ku soo kiciyey, saaxiibow?

Ayaanle baa yidhi, Waxaan buulkeygii ka dhix helay dhar xariir ah oo sanduuq ku jira, waana garan la'ahay waka uu yahay!

Saaxiibkiis baa yidhi, Waar aniga ayaa kuu dhigay oo waka weeye hadiyad ay kuu soo dhiibtay boqoroddii Xasna.

Ayaanle baa yidhi, Maya Saaxiibow, ma aqbalaayo hadiyadan sababta oo ah, waa dharka ay lebistaan boqoradu, aniguna waxaan ahay nin faqiir ah, oo iguma wanaagsana in aan gashadao. Markaas, qaado adigu, anigu ma rabo e!

Soofe ayaa yidhi, oo sidee baad u diideysaa hadiyad ay kuu soo dirtay boqorad weyni?

Ayaanlaa ugu jawaabay, oo sidee baan u heysan karaa haddii aanan u baahneynba, anigu waxaan leeyahay dhar igu filan oo igu habboon'

Soofe ayaa yidhi, 'Laakiinse haddiyadda la celin maayo, saaxiibow'

Ayaanle baa yara aamusay oo mar dambe yidhi, 'Waa tahay'. Wuu yara fekeray, haddana, oo yidhi, 'Ma sii sheegi kartaa ninka ugu wanaagsan ee aad aragtay waligaa?'

Soofe ayaa yidhi, 'Haa oo waa boqor Ismaaciil; waa ninka ugu wacan ee ay indhahayagu qabteen waana doob qurux badan oo geesi ah oo aan xumaan laga sheegi karin xag kasta oo laga eego.

Ayaanle ayaa yidhi, «Wanaagsan» Haddaba qaad dharkan oo u gee ninkaas, oo ku dheh waa hadiyad uu ku soo diray nimaan xoolo jeclaynин.

Soofe ayaa qaaday sanduuqii oo u geeyey boqorkii, una sheegay in uu u soo diray niman xoolo jeclaynini.

Boqorkii baa la dhacay dharkii xariirta ahaa, markaasuu weydiiyey Soofe, waxan kaa codsanayaa in aad ii sheegtid saaxiibka ii soo dhibay hadiyaddan?

Soofe ayaa ugu jawaabay, «Waa hadiyad kaaga timid ni-maan xoolo jeclayn».

Boqorkii baa dabadeed yidhi, «I soo mar marka aad no-qonaysid, waxaan jeclahay in aan hadiyad kuugu sii dhiibee».

Soofe ayaa yidhi, «Waa tahay, mudanow».

Boqorkii baa u dooray tobankii fardahiisa ugu wanaagsanaa oo hadiyad ahaan ugu dhiibay Ayaanle.

Asagoo Ayaanle ka soo baxay buulkiisii, ayuu arkay fardo badan oo ku soo aaddan. Markaasuu is yidhi waa fardo la soo iibgeeyey oo kollay ninka lihi u rabi doono cunto. Ayaanle baa kayntii u rooray si uu soo groo geedo, wuxuuna ku beegmay dariiqii ay farduhu ku soo aaddanaayeen. Markii uu ku soo dhowaaday ayuu maqlay saaxiibkii Soofe oo u yeedhaya. Markaasuu istaagay oo ku soo baydhay. Ka bacdi markii salaan lays dhaafsaday, ayuu Ayaanle weydiiyey, «Waar xaggaad ka keentay fardahan wanaagsan, saaxiibow? Waxaan ka halacsaday meel fog oo ma moodahayn inaad leedahay e».

Soofe ayaa qoslay oo yidhi, «Waa fardo aad leedahay e, iga kaxayso».

Ayaanle yidhi, «Ma fardahan baan leeyahay? Xaggay iiga yimaaddeen?»

Soofe ayaa ugjiwaabay «Waa: hadiyad kaaga timid boqor Ismaaciil».

Ayaanle ayaa yidhi, «Oo maxaan ku sameeyaa ama kaga faa'iideystaa? Waar, anigu uma baahni, meel qaadana ma hayo ee adigu qaado, anigu mashaakilkooda uma taag haya e».

Soofe ayaa yidhi «Maya .... Maya ... waa fardahaagii saaxiibow»

Markaasuu Ayaanle yidhi, «Waar ama qaado ama boqorad Xasna u gee, ila dhaaf bahalaha wareerkooda»

Soofe oo yaaban baa madaxa ruxruxay oo yidhi, «Iska daa aniga ayaa u geyn doona Boqoradda marka aan u tago dhewaan e».

Markii uu Soofe u tegey boqoraddii ee uu guddoonsiiyey fardihii, ayey si amankaagsan u tidhi, «Alla wanaagsanaa farduhu yey! yaa ii soo diray?»

Soofe baa yidhi, Waa hadiyad kaaga timid nimaan xoolo jecleyn;

Boqoraddii baa tidhi, 'Yaabbey leedahay amuurta uu nin-kaasi iigu soo diray hadiyadaha; aniga oon aqoon u laheyn; Waa inaad ii sheegtaa magaciisa;

Soofi ayaa yidhi, 'Magaciisu waxaa la yiraahdaa Ayaanle'.

Boqoroddii baa su'aashay oo muxuu yahay Ayaanle?' markaasaa inta uu fekeray markiiba yidhi, Waa nin hodan ah oo aan u baahnayn xoolaba, wax badanna u bixiya hadiyad'.

Boqoraddii baa ka fekertay ujeedada uu Ayaanle ka leeyahay hadiyaddiisa faraha badan, markaasey isa su'aashay: Muxuu yahay Ayaanle, muxuuna iigu soo dirayaan hadiyadaha? Miyuu i arkay oo i yaqaan, tolow? Aqoon uma lihi mana aanan maqal, bal markaas wuxuu qasdigiisu yahay?

Fekerkii baa ku dheeraaday, markaasey inta ay madaxa lushay haddana is-waydiisav: Tolow haddaan iminka hadiyad u diro miyuu mid kale iigu soo celin? Haddiise uu iisoo diro hadiyad kale, sidee baan u joojiyaa hadiyadihiisa faraha badan?

Markii dambe ayey goosatay in ay aabaheed u sheegto sheekada Ayaanle iyo waxyaabaha uu u soo diray, markaasey ku tidhi, Aabe, waxaan la yaabanahay nin la yiraahdo Ayaanl

oo kolba hadiyad ii soo diraya. Waxaanan ka baqayaa in haddii aan u diro hadiyad labaad uu ii soo diro mid seddexaad, oo dabadeedna sidaas uun u socoto. Markaas, Aabbe, iigala tali sidii aan mashkeladdan mar uun u dhammeyn lahaa'.

Boqorkii oo ilka-caddeynayaayaa ayaa yidhi, 'Waxaan kugula talinayaay inaad markan u dirtid hadiyad weyn oo qaali ah oo aanu soo gudi karin'.

Boqoraddii baa ka fekertay hadiyad qaali ah oo uusan Ayaanle weligii kari karin inuu soo gudo. Markaasay labaatan dameer oo ahaa kuwii ugu wanaagsanaa dameeraheeda ku rartay sanaadiiq dahab aikaas ka joogo oo ugu dhiibtay saaxiibkii Soofe.

Markuu Ayaanle arkay kooxda dameeraha ah ee yaabka lahaa oo meel fog ka soo sooda, ayuu isugu sheekheyey: Waa ca-jiiib; Weligeedba magaalada ma soo gelin tan oo kale ee tolow muxuu yahay kani?

Intuusan wax badan joogin ayuu bindhaansaday saaxiibkii Soofe oo ugu soo horreyya, kuna soo jeeda isaga. Markii uu u yimid ee leysa salaamay, ayuu Ayaanle weydiiyey, 'saaxiibow, waa maxay waxani?'

Isaga oo qoslaya ayuu Soofe ugu jawaabay, 'Waa labaatan dameer oo sida dahab, oo waxaas oo dhan adiga ayaa leh, saaxiibow'.

Ayaanle ayaa yidhi isaga oo fajacsan. Labaatan dameer oo sidda dahab ma anigaa leh; oo maxey yihiin?'

Soofe baa yidhi, 'Waa hadiyad kaaga timid boqorod Xasna.

Markaasuu ayaanle yidhi, waa yaab; Waxaan ka cararayey Xoolihii yaraa ee maxaan kuwo badanna ku suubiyaayaa'

Soofe baa yidhi, 'Maadaama aad leedahay, ku suubi sida aad rabtid ..

Ayaanlaa ugu jawaabay, Maya... Maya... Ma xamili karaayo dhibaatooyinka iyo jaahwareerka ay xoolahaasi wataan. waxay ii soo jiidayaan tuugag i daba gala oo damac ka galo iyo rabshado kale. Maxaa mashaakil i gelinaaya? Maya, saaxiibow, ma ilaalin karo, mana rabo xoolahaas, ee maxaan ku sameeyaa?'

Soofe ayaa yidhi inta uu garbaha ruxay, 'Adiga ayaa sidaas doortay e, saaxiibow, iminkana sida aad jeceshahay yee'.

Ayaanle ayaa yidhi, 'Marka aad dhowaan u tegeysid Boqor Ismaaciil, u qaad dhammaan dameerada iyo waxa ay si-daanba'.

Soofe baa kexeceyey dameeradii iyo wixii ku rarnaa oo ga-canta ka geliyey boqor Ismaaciil. 'Markaasuu boqorku su'aalay, Yaa iisoo diray dahabkan?'

Soofe baa ugu jawaabay, Mudane, waa hadiyad kaaga ti-mid niman xoolo jecleyn'.

Boqorkii baa yidhi, Ninkaas arrintiisu waa mid la yaab leh, oo magaci?'

Soofe baa yidhi, 'Waxa la yidhaahdaa Ayaanle'.

Boqorkii baa meel fadhiistay isaga oo ka fekeraaya arrinta Ayaanle iyo hadiyadaha uu usoo diray. Wuxuu iskula hadlay Shaki kuma jiro inuu yahay nin aad u hodon ah oo leh maaliyad aan la koobi karin. Muxuu, tolow, uga jeedaa hadiyadahan? Markii uu arrinta ka wareeray ayuu shiriyey wasi-rradiisii oo dhan oo uga sheekceyey ammuurta Ayaanle, wuxuu na su'aalav'. Yaa yaqaan ninkan ama magaciisa maanta ka hor maqlay?'

Wasiiraddii baa yidhi, 'magaciisa hore umaanan maqlin maanta ka hor'.

Boqorkii baa weydiiyey, 'Maxaad u maleyneysaan ujeeda-da uu ka leeyahay hadiyadahan uu iska soo daba dirayo?,

Wasiiraddii baa yidhi, Shaki kuma jiro in uu yahay boqor ka mid ah boqorada oo leh inan uu la rabo in uu u guuriyo boqor; sidaas daraadeed, qasdigii waxa weeye inuu hadiyada-has kuugu soo dhawaado si uu kuu barto'.

Boqorkiibaa yidhi, laga yaabee in ay sidaasi sax tahay. Maxaad igula talineysaan inaan sameeyo?'

Wasiiraddii baa yidhi, 'Hadiyadda uu kuu soo diraba mid uga celi, dabadeedna aan eegno sida ay arrintu noqoto'.

Ka bacdi, boqorkiibaa diyaariyey labaatan faras oo ay ku raran yihin sanaadiiq dahab ihi, wuxuuna Ayaanle ugu dhii-bay saaxiib. Soofe

Markii hadiyaddii gaadhay Ayaanle ayuu saaxibkii Soofe ku yidhi, 'Maya Maya waxba kama rabo ee dhammaan u gee boqorada Xasna'

Markii Soofe guddoonsiiyey Boqoraddii Xasna hadiyaddii Ayaanle, ayey yaabtey oo garan weyday waxa ay sameyso, markaasey u tagtey aabaheed si ay ugala tashato; waa xaaney ku tidhi, 'Aabbe, ninkii Ayaanle wuxuu iisoo diray hadiyad cu-sub. Markii hore waxaan moodayey inuusan hadiyad kale ka soo celin karin hadiyaddii aan u diray, hase yeeshie, waa kan hadda ii soo dhiibay hadiyadan cajiibka ah.

Ninkani wxuu heystaa khasnad xoolo ah oo mar walbe hadiyad ayuu soo dirayaa ee maxaan yeelaa?

Boqorkii baa yidhi, 'Is qabooji oo ha ka cadhoonin, Xasna, arrintu maaha mid laga cadhoodee. Dadku waxey caadeysteen iney hadiyado had iyo jeer u soo diraan boqaradooda, adiguna 'waxaad tahay boqorad Xasna. Markaas, maxaa ka celinaaya dadka in ay hadiyado kuugu soo dhawaadaan'.

Xasna ayaa tidhi, 'Waa run, aabbe, Laakinse maxey tahay ujeeddada uu Ayaanle iigu soo dirayo hadiyadahan isdabajoogga ah aniga oon aqoon ama arag?'

Boqorkii baa ilko-caddeyey oo yidhi, 'Waa dhab in aanad aqoon, laakiinse waxaan shaki lahayn in uu asagu ku yaqaan.

Laga yaabee inuu yahay boqor doob ah oo ku yaqaan, kuna jecel, damacsanna inuu ku guursado. Sidaas darteed, wuxuu kuugu soo dhawaanayaa hadiv-dahan si uu isu kaa jecleysiyo.

Xasna baa madaxeedii sare u qaaday oo tidhi, oo maxey aabbe kula tahay imminka?"

Boqorkii baa yidhi, 'Waxa ay ila tahay in aad qaadaatid hadiyadan, dabadeedna aan sameeyno sidii aynu isla garanno Anigu waxaabban soo jeedinayaa in aynu isu diyaarinno socdaal aan ku aadno Ayaanle iyo magaaladiisa.

Dabadeedna, Xasna ayaa ku raaeday ra'yigaas uu soo jeediyey aabaheed, waxaaney markiiba amar ku bixisay in safar loo diyaariyo waqtii yar gudihii.

Muddo yar ka baadi boqorkii iyo Xasna, iyo intii raaceysay oo ka kooban Askar iyo dad kale ayaa u soo ambabaxay magaaladii YEYLA oo uu ku noolaa Ayaanle si ay u arkaan naftiisa una soo hubsadaan ujeeddadiisa.

Isla wakhtigaas wuxuu boqor Ismaaciil ku goostay taladii

inuu soo aado Magaalada LEYLA. Wuxuuna soo kaxeystay dad badan oo daba socda si uu u soo barto Ayaanle, una hubsado ujeeddadiisa.

Sidaas bay isku mar u soo ambabaxeen labadaas qolo, iyaga oo u soo jeeda Magaalada Leyla iyo Ayaanle, iyaga oo isla markaas jeclaa in ay indhaha ka qaadaan ninkaas weyn.

Isaga oo Ayaanle hor fadhiya buulkiisii, ayaa waxaa u yimdsaa xibkiis Soofe oo degdegsan oo ku qeylinaaya, 'Waar carar.... laba ciidan oo waaweyn ayaa ku soo dhow iridda magaalada, waxaaney u eg tahay inay dagaal rabaan;

Ayaanle ayaa yidhi, 'Dagaal? oo waayo? Waar magaaladeennu cidna lama aha cadow, ee waxa habboon in aad adigu soo hubsatid xaqiiqda.

Soofe ayaa tegay oo inta uu mudda yar maqnaa soo laabtay isaga oo qoslaaya, 'iska deg, saaxiibow, dagaal iyo belo toona ma jirto e'.

Ayaanie ayaa weydiiyey, 'Oo haddaa maxey yihiin labadaas ciidan?'

Soofe ayaa yidhi, 'Waa laba boqor oo waaweyn, waxaaney u yimaadeen in ay soo booqdaan nin asna weyn oo ku nool magaaladan Leyla.... sidaas buu dadku leeyahay,'

Ayaanle ayaa yidhi, 'Oo tolow muxuu yahay ninkaas weyn ee labada boqor soo booqdeen?'

Soofe ayaa qoslay oo yidhi, 'Ma garaneysid ninkaas weyn, saaxiibow? waa adigan Ayaanle ah;

Ayaanle oo khalkhalsan baa yidhi, 'Ma aniga? Ma aniga ayey laba boqor i soo booqdeen? Beentaa weeye; Waar maaad tidhi? Maxaa naga dhexeeya aniga iyo boqorada?'

Soofe ayaa haddana qosol u dhacay oo yidhi. Haa waa adiga naftigaagan! Wuxaan booqasho kuugu yimid boqor Ismaaciil iyo Boqorad Xasna!

Dabadeed Ayaanle ayaa inta uu sare uga booday meeshii uu taagnaa, yidhi 'Ma boqorad Xasna iyo boqor Ismaaciil? War aan caqliga gelin karin. Ka bacdi inta uu feytay ayuu cagta rogay.

Labadii qolo ayaa ku kulmay albaabkii weynaa ee magaalada oo midba midka kale moodey Ayaanle oo ka hor yimid.

Boqor Ismaaciil baa eegey boqorad Xasna oo inta uu la yaabey quruxdeedii caloosha ka yidhi, Alla qurux weynaa maxaa ka wanaagsan haddii aad guursato oo ay ooridaada noqoto! Xasnina sidoo kale ayey uurka ka tidhi.

Ka bacdi, Boqor Ismaaciil baa salaamay boqor Kheyre oo si cudurdaarasho ku jirto u yidhi, 'Waxaan kuugu mahadnaa qayaa qaabiliaadaada wanaagsan iyo hadiyadahaagii fiicnaa'!

Boqor Kheyre baa asna yidhi, 'Adiga ayaa marka hore mahadnaq mudan waayo adiga ayaa inanteyda u soo diray fargalkii qaaliga ahaa;

Boqor Ismaaciil baa yidihi isaga oo fajacsan, 'Fargal qaali ah? Cidna hadiyad umaan siin fargal,

Boqor Kheyre oo yaaban baa asna yidhi, Oo miyaanad aheyn Ayaanle?

Boqor Ismaaciil baa yidhi, 'Waxaan ahay boqor Ismaaciil ee kumaad tahay? Waxaan kuu qaatay inaad Ayaanle tahay!'

Boqor Khayre baa yidhi, 'Waxaan ahay boqor Khayre oo waxaan ku moodaayey Ayaanle oo aan awgii u imid magaaladani'.

Kaddib markii ay boqorradii isweydaarsadeen hadalladaas, ayuu Ayaanle ka soo cararay dhincii magaalada isaga oo firkonaxsan waxaannu u yimid boqorradii oo aan weli meeshii ka dhaqaaqin. Wuu salaamay, markaasuu Boqor Ismaaciil weydiiyey, «Ma waxaad tahay dadka magaalada?» Markii Ayaanle ugu jawaabay «HAA», ayuu haddana boqorku su'aalay, «Ma na tusi kartaa guriga Ayaanle?

Ayaanle ayaa si kabashkabash ah ugu celceliyey, 'Ayaanle... Ayaanle... Ha u tegina....'

Boqorkii oo yaaban baa yidhi, Oo waayo?

Ayaanle baa yidhi, 'Wuu... Wuxu... dhintay'.

Boqorkii baa haddana weydiiyey, Goormuu dhintay?'

Ayaanle baa yidhi, Shalay... shalay...

Dabadeedna wuxuu Ayaanle u rooray kayntii.

Boqor Ismaaciil baa jaleecay boqor Khayre oo yidhi, Waxaan aad uga xumahay dhimashada Ayaanle! Wuxuu ahaa nin wanaagsan.

Boqor Khayre baa ugu jawaabay, Aad iyo aad baan anba uga murugaysanahay! Nasiib baa ii oggolaan waayey in aan ahko oo ugu mahadnaqo hadiyadiisi waaweynaa!

Dabadeed, Boqor Ismaaciil baa doonay Xasna, halkaas oo lagu siiyey, looguna meheriyey, waaxaanay laabteen iyaga caruus ah.

Ayaanlese wuxu ku noqday buulkiisii isaga ku raaliya ri-

sipiisii geedaha, kana raystay ku-hammigga duunyada dadka oo dhan mashquulisay isla markaasna qaar badan ibtilaysay.

Laga yaabee in ay noolasha Ayaanle ugu wanaagsan tahay saddexdoodaa.

BOQORKII SHIMBIRTA NOQDAY

Beri waxa jirey nin saaxir weyn ahaa oo la odhan jirey Caamir, waxaanu ka dhaxlay xirfadda sixirka aabbihii iyo awowyaashiisii hore oo iyagu caan ku ahaa sixirka.

Ma jirin qof qudha oo Caamir kaga balaayeysnaa cilmiga sixirka, waxaanu jirtey in uu u beddeli jirey dadka xayawaan, xayawaankana shimbir, shimbirtana dhagax, dhagaxana dhab, dahabkana ciid ay qaadaan dabayluhu oo halkaas aan waxba ka hadhin.

Maadaama uu ahaa macallinka u weyn sixirka, ayuu Caamir ku noolaa nolol aad u wacnayd, hase yeeshee, uma ay dhadhami jirin macaanka noloshaasi waayo inankiisa keliya ee **DHAKAFAAR** ahaa damiin waxba ka baran waayey cilmiyada faraha badan ee sixirka. Sidaas awgeed, ayuu Caamir had iyo jeer aad uga welwel jirey xaaladda inankiisu waxa ay noqon doonto ka dib marka uu isagu dhinto.

Wax badan ayuu Caamir ka fekeray sidii uu inankiisaas uga dhigi lahaa nin ku noolaada nolol wacan. Maalintii dame ayuu is yidhi, oo maad inankaba ka dhigtid boqor!, Laakiinse Caamir isaga oo isticmaalaya sixirkiisa sidee buu inankiisa uga dhigi karaa boqor? Runtii, waa arrin u baahan fikrad iyo xeelado, hase ahaatee, Caamir wuxuu ahaa nin aan ka caajisi jirin khiddadaha iyo tabaha.

Haddaba, waxa jirey boqor weynaa oo aad iyo aad u jecala ururinta waxyaabaha la yaabka leh ee marmar iyo dhif la helo.

Maalintii dambe, boqorkaas oo fadhiya kursigiisii boqortooyada oo arrin la gorfaynaya Wasiirkiisii, ayaa waxa furay alaabakii Askari ka mid ah Ciidamada boqortooyada oo si edeb iyo ixtiraam leh u yidhi. Mudanow, waxa alaabak jooga taa-jir ka yimid dalka Shiinaha oo sida alaaboojin cajiib ah, ee miyaan soo geliyaa?

Ka dib markii uu boqorkii amray inuu soo daayo, ayaa waxa u soo galay shiikh weyn oo Cirrada madaxa iyo ta gadhku isku joogaan oo ay diif iyo dhibaato muujinaya in uu soo maray safar dheer ka muuqato, wuxuuna sitey shandado qafilan.

Ninkii baa ag fadhiistay boqorkii oo inta uu furfuray shandadii soo saarsaaray alaabti ku jirtey. Boqorkii baa isna fiirfiiriyeey alaabti oo ka gatay wixii uu ka jeclaaday ama ay ha-weeneydiisii la dhacday. Wuxuu Wasiirkiina ka iibsaday too-ray aad u samays wanaagsanayd, wuxuuna hadiyad ahaan u siiyey boqorka.

Markii Boqoku bixinaayey lacagtii ayey ishiisa ku dhacday baakidh yar oo uu ninka ganacsadaha ihi ku hayey gacantiisa, markaasuu weydiiyey waxa uu yahay. Dabadeed, ganacsadii baa ugu jawaabay, Mudanow, baakidhkan yar waxa lacagiisa hore ii siiyey ganacsade jooga Hindiya. Waxa uu yahayna ma garanaayo. Laakiinse, haddii aad rabtid lacag la'aan ku qaado'.

Boqorkii baa qaatay baakidhkii oo markii uu furay wuxu arkay baakidh ka sii yar oo ku guda jira oo ay dusha kaga qoran yihiin xuruuf af qalaad ihi.

Markaasuu hoos isu-yidhi: Wallee, waxa ku jira wax la yaab leh oo sir ah. Qaado oo sirta kala baxa'. Sidaas buu ku qaatay Boqorkii baakidhkii. Wuxuu dabadeed u yeedhay tur-jumaankiisii oo afaf badan yiqiin oo uu ku amray in uu mic-

neeyo xuruufaha ku qoran. Markii uu turjumaankii indha-ha marfiyey xuruuftii ayuu boqorkii ku yidhi, Mudanow, waa xuruuf ka mid ah afafka hendiya.,

Boqorkii baa yidhi, Ii sheeg micnahooda'.

Turjumaankii baa yidhi, Mudanow, waxa ku qoran: Ruuxii hantiya baakidhkan sixirka ah haddii uu rabo inuu furo wuxuu ka heli doonaa ciid, taasoo haddii inta uu wax yar raaciyo dabeysha yidhaahdo:

Mutaabir, Mutaabir, Wuxuu isu beddelayaa xayawaan kasta ee uu doono, waxaanu fahmi doonaa afafka xayawaanka. Ha dhow marka uu rabo inuu ku noqdo sidii hore, wuxuu u jeesanayaa qorrax ka soo baxa, wuxuuna tukanayaa saddex ragcadood, isaga oo leh Mutaabir Markaasuu ku noqonayaa sidiisii hore'.

Boqorkii baa qoslay oo ku yirdhi wasiirkiisii, 'Waa fiican yahay. Wasirow, maad ila tijaabin siaynnu u duulno saacado maalintii, lana raaxaysano wixii hawada maraayaa, una dheg-eyssanno afafka shimbiraha?'

Maalintii dambe ayey Boqorkii iyo Wasiirkiiba dibedda temesh-le' ugu baxeen, maalintaas oo hawadu aad u wanaagsanayd. Markii ay magaaladii hal cabbaar ah ka fogaadeen, ayey arkeen laba shimbirood oo qurux badan oo geed dheer dushiis ku sheekeysanaya, markaasuu inta uu Baqorkii istaagay yidhi, 'Allashimbirahaasi wanaagsanaa!

Wasiirkiibaa yidhi, 'Waa runtaaye waa shimbiro wanaagsan, mudanow! Waxaan u malaynayaa in ay saacaddan u soo baxeen badardoон waayo wax badan baan ku arkay meelahan!

Boqorkii baa yidhi, Laga yaabee. Laakiinse haddii aan garan lahaa afka shimbiraha, waxaan su'aali lahaa wax badan oo waan dhegeysan lahaa wax ay inna yidhaahdaan..

Islamarkiiba wuxuu Boqorkii xusuustay baakidhkii uu ka qaaday ganacsadaha. Markaasuu ku yidhi Wasiirkiisii Waaan filayaa inay imminka habboontahay in aynu tijaabino baakidhkan sixirka ah, ee maxay kula tahay, Wasirow?

Wasiirkii baa ugu Jawaabay,

'Mudanow, adiga ayaa amarka leh'.

Dabadeed Boqorkii baa jeebkiiisii ka soo saaray baakidhkii oo inta uu furay ciid yar raaciay dabeysha, iyaga oo isaga iyo Wasiirkiiba leh, **MUTAABIR.. MUTAABIR..** In ka yar il-bidhig ayey Boqorkii iyo Wasiirkiisiiba ku noqdeen laba shimbirood oo qurxo badan.

Wasiirkii baa eegay Boqorkii, markaasuu inta uu madaxa ruxruxay yidhii, Alla ku wanaagsanidaa shimbir Boqorow, quruxdaadii iyo haybaddaadiiba hadday soo baxday..

Boqorkii baa asna yidhi, 'Wasirow, ma sidaas daán ugu quruxiyoo haybad badanahay?',

Wasiirkii baa madaxa lululay oo yidhi, 'Mudanow, weligay run mooyee been ma sheego..

Boqorkii baa yidhi, 'Igu filan, Wasirow, ee bal ina keen aan u tagno shimbirahaas oo maqalno waxay ay ina yidha-hdaan e'.

Dabadeed, Boqorkii iyo Wasiirkii baa soo duulay oo ku degey laan ku dhoweyd meeshii shimbiruhu joogeen, markaasay dhegeysteen haasaawihii labada shimbirood, waxaanay maqlayn iyada co shimbiri ta kale ku leh, 'Maxaad u soo jarm-aaday maanta? '

Tii kaiaa tidhi, 'waxaan hurdada ka soo kacay markii qor-

raxdu soo baxday si aan quraac inoogu daydayo. Maxaad isku deyeysaa saaka ee aad ku quraacan kartaa? Ma waxaad rabtaa badar mise midho kale.

Shimbirtii kale ayaa ugu jawaabtay, Waad mahadsan tahay. U maan iman inaad i siisid quraac, laakiinse, waxaan doonayaa in aynnu meeshatan ku sii ciyaarno qoob-ka-ciyaarka cusub si aynnu berrito ugu maaweeleerro martideenna!

Boqorkii iyo Wasiirkii way maqlayeen wadahadalkaas shimbiraha, markaasay fajac isla fiiriyeen, ka dibna waxa ay daawadeen ciyaar aad u xiiso badnayd oo ay shimbirihii meeshii ku ciyaareen, iyaga oo mararka qaarkood luglug isku taagayey.

Boqorkii oo yaabban baa yidhi, 'Waaba ciyaar aan weligay hore u arag!'

Wasiirkii ba asna yidhi,

Indhahaygu ma qaban ciyaar ka madded badan! Laakiinse... Ma uusan dhammayn Wasiirku hadalkiisii oo wuu hakaday sidii wax shakisan. Markaasuu Boqorkii su'aalay, 'Maxaa kugu dhacay, Wasiirrow?'

Wasiirkii baa ugu jawaabay, 'Mudanow, waxaan illaaway kelmaddii sixirka ahayd ee inoo celinaysay sideenii hore. Miyaad xusuusan tahay adigu, Mudanow?'

Boqorkii baa yidhi isaga oo naxsan, 'Miyaad illowday? Sidee baad u illowday? Bal ha degdegene iskuday inaad xusuusatid'.

Wasiirkii baa indhaha maramray oo gadhka salaaxay oo waxba xusuusan waayey, aakhirkiina yidhi, 'waa masiibo! Anigu kama rajo qabo inaad xusuusato wixii aan illaaway!'

Boqorkii baa aad iyo aad u cadhooday oo yidhi, 'Bal waxaad

noo geystay day! Sidee baad u illowdaa kelmaddii aan ku idhi xafidnow? Ma waxaad rabtaa in aynnu weligeen ahaanno shimbiro?'

Markaasay Boqorkii iyo Wasiirkii aad iyo aad isugu tax-lujiyeen inay xasuustaan kelmaddii sixirka ahayd oo waxay yidhaahdaan MUU . . . MEY . . . MAA . . . MOO . . . Laakiinse kelmaddaasi waxay noqotay wax qalbigooda ka baxay oo ay dib u soo xasuusan waayeen.

* * * * *

Sidaas bay Boqorkii iyo Wasiirkiisii u noqdeen laba shimbirood oo ku noolaada nolosha shimbiraha oo kale, iyaga oo la moodo in aanay weligood ahayn bini aadam weyn ooxukuma boqortooyo, dadkuna jeceyl iyo daacadnimo u hayeen.

maalmo ayaa dhammaaday, Warkoodiina wuu ka go'ay magaaladii, qof qudhii ihina ma ogaan ama kama war helin waxa ku dhacay Boqorkii iyo Wasiirkiisii, iyaguna sidaas si le'eg kama ay war helin wax ku dhacay waddankii dabadood.

Waxay cuni jireen midhaha iyo muudka yar ee ubaxa dhirta oo kolba meel ayey u guuri jireen. Ugu dambayntii waxa ay yimaaddeen meel khudrad iyo midho badan, halkaasoo ay mud-do ku noolaayeen iyaga oo ka murugeysan waxa ku dhacay iyo masiibada ku habsatay.

Maalintii dambe ayaa Boqorkii ku yidhi Wasiirkiisii Mayay kula tahay, Wasiirrow, haddii aynnu soo dulmarno magaaladii oo soo ogaano waxa dabadeen ku dhacay dalkii?

Wasiirkii baa yidhi, Waxba kama qabo ee bal inna keen'.

Dabadeed way isa soo raaceen oo soo aadeen dhinicci magaalada.

Iyaga oo shimbiro ah, markii Boqorkii iyo Wasiirkiisiba dulmaren magaaladii waxay arkeen aragtii ay la yaabeen. Wa-

xa suuqyadii magaalada ku shirsanaa dad fara badan, waxaanay hareero tubnaayeen jihadka, halkaasna waxaa maraayey mawkib ballaadhan oo ay horsocdaan koox muusiqo ihi, daba socdaanna cutubyo dad ihi. Waxa badhtamaha mawkibkaas socday inan doob ah fuushanaa faras uu ku temeshleynayo, si habsanna u lebisan, oo dadka dariiqyada hareero tubnaa ku dhawaaqaayey: Ha noolaado Dhakafaar, Ha nooloodo Boqorka cusubi!

Halkaas buu Boqorkii sixranaa ku ogaaday in waddankii dabadii la doortay Boqor kale oo ahaa ninka faraska fuushanaa ee ku xarragoonaayey mawkibka dhexdiisa.

Dabadeed, wuxu ku yidhi Wasiirkiisii, isaga oo ka xun, Had-daan fahmay sirtii oo dhan. Ma garanaysaa inankaas qabsaday Boqortooyadii iyo xukunkaygii?

Wasiirkii baa yidhi, Haa oo waa Dhakafaar, ina Caamir sixiroolihi muddo badanba rabay arrintaas!

Isaga oo murugaysan oo madaxa ruxaaya ayuu yidhi, Waa runtaa, oo waxa i khiyaameeyey Saaxirkaas malcuunka ah.

Ka bacdi, Boqorkii baa inta uu cabbaar yara fekeray yidhi, Wasiirrow, dhegeyso. Waa inoo nacasnimo in aynnu weligeen ahaanno shimbir ee bal inoo feker sidii aynnu bini-adamni-madeennii hore ugu noqon lahayn ee aynnu uga aargoosan lahayn Saaxirkaas Caamir iyo inankiisa Dhakafaarba. Nacasnimo ayaa ina illowsiisay kelmaddii sixirka ahayd ee maxaynnu samaynaa hadda?

Wasiirkii baa yidhi, Mudanow, ka warran haddii aynnu qabano Masaajidka Weyn ee lagu cibaadeysto? Waxa laga yaa-baa in Ilaahey inoogu jidbixiyo oo ina xasuusiyo kelmaddii sixirka ahayd oo aynnu dabadeed caadigeennii hore u noqon e'.

Boqorkii baa yidhi, Waa ra'yi wanaagsan ee ina keen'.

Dabadeed, waxay Boqorkii iyo Wasiirkiiba u duuleen dhinaca Galbeed, iyaga oo aadaya Masaajidka Weyn ee kumaankunka qof ee mu'miniinta ihi isugu soo ururaan sanad walba si ay dembi-dhaaf iyo barako u weydiistaan Ilaahey.

Markii ay duuleen boqolaal mayl oo ay daaleen ayey isyidhaahdeen meel ku hasta inta aysan bilaabin socdaalkoodii dheeraa ee Masaajidka Weyn. Iyaga oo gidaar dushii fadhiya ayey maqleen ci meel ku dhoweyd ka soo baxaysa, markaasuu inta uu jaleecay saaxiibkii ayuu Boqorkii yidhi, Dhegeyso! Wax ma maqlaysaa?

Wasiirkii baa yidhi, Waxa ay cidu ilaa egtahay mid ay sa-maynayso dabaysha gidaarka dulmaraysaa'.

Boqorkii baa yidhi, Maya . . . Maya . . . Aad ugu fiiriso, waa ci laba wax ah, waxaana la moodaa ruux geeraaraya. Bal ina keen aan u kacno xagga cida e' waa intaas oo cilmi cusubi oo xaaladdeena wax inooga tara aan ka helnaaye.

Ka bacdi, Boqorkii iyo Wasiirkii baa ka duulay gidaarkii oo u kacay dhinacii ay cidu kaga timid, waxaanay arkeen in ay cidu ka soo baxayso guri malaasan oo albaab weyn oo qudha leh; markaasay galeen oo ku arkeen guumeys dulfadhida dhagax oo isla sheekaysanaysa. Sidii qof qalbi iyo caqliba leh waxay ka calaacalaysey masiibada ku habsatay, waxaanay ku hadlaysay carrab fasiix ah oo bini-aadmi. Boqorkii baa fajacay oo ku yidhi Wasiirkii, Ma aragtaa, Wasiirrow? Waa wax la yaab leh!,

Dabadeed Guumeystii ayaa soo eegtay oo ku tidhi af bini-aadmi, Soo dhowaada marti yahay sharafta lihi. Kuwamaa tiihin? Xaggee baadse ka timaadeen Halkee baadna u jeedaan?

Boqorkii baa amakaagay oo ku yidhi Wasiirkii, Aila, waa-ba Guumeys ku hadlaysa afkeennii!

Markaasay Guumeystii hadalkii qabsatay oo tidhi, Ma ihi Guumeys, shimbirayahow quruxda badan lihi, laakiinse wa-xaan ahay bini-aadam. Wixa i sixray saaxir shar badan oo iga dhigay Guumeys, wuxuuna igu soo tuuray meeshaan inkasta oo uu kari-kari waawayey inuu sixro hadalkayga, qalbigayga iyo caqligayga. Wixaan maqlaayey idinkoo ku sheekaysanaaya af bini-aadmi, waxaan filayaa inaad tiihin dad sixian si-dayda oo kale Bal markaas, waxaad iga dhegeysataan qisadayda idinkuna ii sheega tiinna. Wixa laga yaabaa in Ilaahay gacantiina iigu il-furo idinkuna gacantayda, waayo qofna ma karo inuu anfaco naftiisa, laakiinse marka uu dadka kale kala kaashado ammuurihiisa ayuu faa'iido ka helaa ama asagu wax u taraa'.

Markaasay Guumeystii aamustay oo fiirisay shimbirihii Dabadeed Boqorkii baa yidhi, Bal horta nooga warraan arrintaada, ka bacdina annaga ayaa kuu sheegi doona arrintayada'.

Guumeystii baa tidhi, Igu soo dhawaada, shimbirayahow, oo dhegeysta qisadayda: Wixa lay yidhaahdaa **KALTUUM**,

aabbahayna waa Boqor, mana laha carruur aan aniga ahayn. Wixa jirtay in Saaxir la yidhaahdo Caamir oo mal-cuun ihi doonay in uu ii guuriyo inankiisa **Dhakfaar**, hase ahaatee, aan aqbali waayey, aabbahayna uu diiday, waayo wixa ku ceeb ah in inan ina Boqor ihi guursado axmaqaas oo kale. Arrintaasi waxay ka cadhaysiisay Caamir oo asagu ku dhaartay in uu bilqasab iigu guurin doono inankiisa, markaasuu isticmaalay xeelado iyo kхиyaamooyin uu isyidhi ku guuleyo, hase ahaatee, waxba way u suurogelin waayeen.....

Maalin maalmaha ka mid ah aniga oo keliday fadhiya 'qolkaygii ayaan u yeedhay adeegihii iigu dhowaa oo albaabka gu-

rigayga taagnaa oo ku amray inuu ii keeno koob biyo ah. Run ahaantii, waxaan ninkaas moodaayey adeegayaashayadii laakiinse wuxuu sow ahaa Caamir naftiisa. Haddaba, ka dib markii uu biyihii ii keenay ee aan cabbay ee aan bishmahaba ka qaaday koobkii ayuu hadalkaygii isbeddelay oo aan isu rogay Guumeys sida aad imminkaba igu aragtaan'.

Halkaas bay Guumeystii ku dhammeysay hadalkeedii, markaasuu Boqorkii yidhi, Kaltuumeeey, waxaad nooga warraanta sidii aad daartan ku timid, adiga oo awoodi karaayey inaad gurigii aabbahaa joogtid illaa uu sixirku kaa tegaayo oo aad noqonaysid bini-aadmigaagii hore'.

Guumeystii baa eegtay Boqorka, iyada oo irdheysan oo ku tidhi, Haa! oo illayn idin maan wada sheegin qisadaydii oo dhan. Haddii aan idin sheego, waad muraaro dillaacaysaan ee bal i dhigeysta. Haddaba waxa jirtey in markii aan isku arkay suuraddan Guumeysta ayaan naxdintii qayliyey oo u ciyeey sida guumeysta. Mar alla markii la maqlay cidaydii ee lay soo fiirisiyey ayaa la arkay guumeytsa weji xun oo ku fadhiya kursigii Boqoraddii Kaltuum, markaasnaa aabbahay cadhooday oo yidhi: sidee bey guumeystaasi u soo gashay guriga waar erya .....

Markaasaan doonay inaan isu sheego inaan ahay inantiisii wanaagsanayd ee Ka! um ee aanay ahayn guumeys. Dabadeed, hadal baan isidhi oo u ciyey sida guumeysta, markaasuu adeegayaashii mid ka mid ihi wax igu soo tuuray oo i eryey ..

Markii aabbahay tegey qolkaygii ee uu iga waayey, ayuu cidladii hareerihiisa su'aalay, Meeday Kaltuum? Xaggee bay qabaty? Maxaan u arki la'ahay? Mar dhoweyd halkan bey joogtay e! Ka dib markii uu i weydiiyey adeegayaashii, waa la waayey qof qudha oo uga jawaaba su'aalahiisaas sababtoo ah ma jirin ruux keliya oo ogaa meesha ay qabatay Kaltuum. Aniga uun baa is ogaa oo markii aan isidhi uga jawaab ee aan

ciyey, ayuu aad u cadhooday oo damcay inuu wax igu dhufsto, hase yeeshee waan ka duulay oo ka cararay.

Kama aan fogaan jirin guriga aabbahay ee waxaan maalin iyo habeenka ku joogi jirey geed ku dhowaa guriga halkaasoo marka uu gabalku dhaco, uu iigu iman jirey Caamir, waxaanu isaga oo ilko-caddaynaya igu odhan jirey: Ma garatay, Kaltuumey, in uu Caamir samayn karo wax kasta?

Raalli ma ku tahay inaad noqotid xaska inankayga Dhakafaar . . . .

Haddii aan markaas tamar u hayo ilkaha ayaan ku cuni lahaa, hase yeeshee waxaan ahaa guumeyss caajisad ah oo aq waxba tari karin. Markaasaan ugu jawaabi jirey: Waxaan kaa rejeynayaa, Caamirow, inaad igu celisid sidaydii hore, dabadeed waan eegi doonaa arrintaas e! Markaasuu inta uu qosol u dhaco odhan jirey: Taasi waa kaa fog tahay, Kaltuumey, ilaa aad iigu wacadmaraaysid inaad guursan doonto inankayga . . . .

Dabadeed, wuu iga libdhaa oo muddo ma arko!

Boqorkii baa su'aalay, Laakiinse hadalkaagu maaha imminka mid guumeyss ee sidee baad noogu warrameysaa af bini-aadmi adiga oo guumeyss ah?

Markaasey ugu jawaabtay Guumeystii «Sabir yeello, mudanow, ilaa aan ku dhammaynayo sheekadayda inta ka hadhsan. Waxa jirtey ka baedi markii uu iga tago Caamir inaan kolba meel u duulo ilaa aan akhirkii imid daartan, waxaan jirtey in Saaxirku dushaas igala socon jirey kolba meesha aan tago. Markii aan iska degey meeshatan ayuu Caamir ii yimid oo igu yidhi: Maxaad imminka rabtaa, Kaltuumee? Ma guursanaysaa inankayga Dhakafaar? Markaasaan ugu jawa-

bay Horta iga dhig sidaydii hore, aan wada-hadalna e, waayo si fiican baanan kuu falmayn . . . .

Inta uu qoslay ayuu igu yidhi; Ma waxaad rabtaa inaad i kхиyaameysid, yaryahay, xeeladda badani? Hadalka oo keliya ayan sidinsii hore kuugu celinayaa, hase yeeshee, kaa beddeli maayo sunradda Guumeysta ilaa inta aad kibirkaaga ka soo degeysid oo aad aqbalaysid inaad guursatid inankayga Dhakafaar . . .

Dabadeed ballantiisi buu kaga dhabeeyey oo hadalkaygii hore ayuu n soo celiyey sida aad aragtaan. Waxa kale oo jirta in uu todobaadkiiba mar halkan iigu yimaaddo oo i weydiyo maan aqbalaayo guursiga inankiisa. Marmar baase jirta inuu inta uu aad iigu cadhoodo uusan ii iman toddobaadyo. Waxa iyana meeshan isugu soo urura saaxiibadiisa saaxiriinta ah oo way ku sheekaystaan, waxaan filayaa in ay yimaaddaan mar dhow. Haddaba, haddii aad halkan ila joogtaan muddo yar waxaad maqli doontaan sheekooyinkoodii sixirka marka ay isugu soo ururaan qolka'.

Isla markii ay Guumeysta sixrani dhammeysay hadalkeedii, oo aanay Boqorkii iyo Wasiirkii qisadoodii billaabin, aaya waxa meel fog ka soo muuqday Caamir iyo asxaabtiisii. Mar-kiiba Boqorkii iyo Wasiirkii way carareen oo ku dhuunteeen gi-daarkii daarta meel ka mid ah. Dabadeed, markii uu yimid ayuu Caamir u tegay Guumeystii oo weydiiyey, Maxaad rabtaa imminka, Kaltuumee? Ma guursanaysaa inankayga Dhakafaar?

Guumeystii baa tidhi, Haddii aan ahay ina Boqor, waxaan guursanayaa oo keliya nin boqor ah sida aabbahay'.

Markii ay Kaltuum sidaas ugu jawaabtay ayuu Caamir ku yidhi isaga oo ku sii socda asxaabtiisii oo meel ku urursan,

Ka feker, Kaltuumeey, oo ii sheeg go'aankaaga. Waxaad ogaa-taa in ay maanta tahay kama dambeystii. Soo tasho.

Boqorkii iyo Wasiirkii way maqleen dhammaan ereyadii ay Caamir iyo Kaltuum isweydaarsadeen, markii dambena, waxay xandhegeysteen Caamir iyo jaallayaashiisii oo ka sheekaysanayey arrimo ku saabsan sixirkooda. Markii dambe, ayuu nin weydiiyey Caamir, Caamirow, bal waxaad nooga war-rantaa sidii aad u sixirtay Boqorkii iyo Wasiirkii ee aad shimbiraha uga dhigtay, dabadeedna aad boqor uga dhigtay inankaaga Dhakafaar'.

Markaasuu Caamir bilaabay qisadii Baakidhka oo ku soo gebegebeeyey, Waar, waxaan ka baqayaa in ay xasuustaan kel-maddii sixirka ahayd oo uu sixirku ka baaba'o, oo ay dabeeto dadnimadoodii ku soo noqdaan, inankaygana ka qaadaan Bo-qornimada'.

Ninkii baa yidhi, Waxba ha ka baqin, Caamirow, kelmadda sixirka ah oo keliya ihi waxba ka bi'in meyso ilaa ay qorrax u dhaca u jeestaan oo yidhaahdaan sirtii: **MUTAABIR** . . . . . **MUTAABIR** . . . . !'

Run ahaantii, ma ogeyn Ninkaas iyo Caamir toona in ay dhegeysanayaan Boqorkii iyo Wasiirkii oo ay maqlayaan kel-maddii bishmahooda ka soo baxdaba.

Mar alla markii ay Boqorkii iyo Wasiirkii garteen kelmaddii sixirka ahayd iyo shuruudaheediiba, waxay mar qudha wada yidhaahdeen iyagoo u jeeda galbeed: **MUTAABIR** . . . **MUTAABIR** Dabadeed isla markiiba waxay noqdeen dadnimadii hore iyaga aan la moodin in ay weligood ahaayeen shimbiro.

Ka bacdi, inta ay soo gaatameen ayey Boqorkii iyo Wasiirkii mar keliya ku boodeen Caamir oo cunaha qabteen, mar-kaasay saaxiriintii kalena fikro-naxeen oo meeshi kaga yaaceen Caamir oo ku jira gacmihii Boqorka iyo Wasiirkka.

Kaltuumna waxay samaysay sidii ay Boqorka iyo Wisiirkku suubiyeen oo waxay iyana ku noqotay sidii quruxda badnayd ee ay hore ahaan jirtay;

inta ay dhakhso u soo carartay ayey iyana u timid Boqorkii iyo Wasiirkii oo haya Caamir si ay uga qayb-qaadato aargu-dashada . . . . Dabadeed halkaas bay ku dileen Saaxirkii Caamir oo ku abaalmariyeen sharkiisi.

Boqorkii markii uu ku laabtay waddankiisii ayuu ka xayuubsaday Boqornimadii Dhakafaar. waxaanu ku xukumay xabsi daa'im Ka bacdina, wuxuu guursaday Kaltuum.

Hase ahaatee, intii cimrigiisa ka hadhsanayd oo dhan, wuxuu noolaa Wasiirkii isagoo xasuusan berigli uu noqday shimbirta, markaasuu mar walba habeen iyo maalin wuxuu ku celcelin jirey: **MUTAABIR** . . . . **MPTAABIR** . . . . isagoo ka baqsanaa in uu mar labaad sixirkii ku soo noqdo oo uu illaawo kelmaddii sirta ahayd . . . .

Laakiinse, sixirkii waa ka madhmay dhulkii markii uu dhintay **SAAXIRKII WEYNAA EE CAAMIR**.